180

hasan hüseyin

BÜTÜN ŞİİRLERİ

8

haziranda ölmek zor

BİLGİ YAYINEVİ

HASAN HÜSEYİN • haziranda ölmek zor

BİLGİ YAYINLARI: 180
HASAN HÜSEYİN BÜTÜN ŞİİRLERİ: 8

Birinci Basım 1977
İkinci Basım 1983
Üçüncü Basım 1984

HASAN HÜSEYİN

Bütün Şiirleri
8

Haziranda Ölmek Zor

kapak düzeni: fahri karagözoğlu

HASAN HÜSEYİN'in yayımlanmış yapıtları:

şiir:

kavel (1963 yeditepe şiir armağanı, 5. basım)
temmuz bildirisi (4. basım)
kızılırmak (8. basım)
kızılkuğu — şiirin uyanışı (trt-1970 kitap başarı ödülü, 4. basım)
ağlasun ayşafağı (3. basım, yapıtın tümü)
oğlak (4. basım)
acıyı bal eyledik (8. basım)
kelepçemin karasında bir ak güvercin (4. basım)
koçero vatan şiiri (2. basım)
haziranda ölmek zor (4. basım)
filizkıran fırtınası (1981 ö.f. toprak ve nevzat üstün şiir ödülleri, 3. basım)
acılara tutunmak (2. basım)
ışıklarla oynamayın (2. basım)
kandan kına yakılmaz (3. basım)

öykü:

öhhööööl
made in turkey (2. basım)
bıyıklar konuşuyor (2. basım)

gezi:

bağdat basra yollarında

çalışma:

kalmasın ellerim sizlerden uzak (bedrettin cömert'in şiirleri, 1979)
eleştiriye beş kala (bedrettin cömert'in eleştiri yazıları, 1981)

çocuk kitapları:

1) eşeğin gözyaşları, 2) aşıcı baba, 3) ormanın öcü, 4) ressamın bıldırcınları, 5) becerikli çocuğun düşleri.

aslımlar
ofset - tipo matbaacılık
tel: 1 31 87 52 - 2 29 40 75 - ankara

İÇİNDEKİLER

eşikte söyleşi (önsöz)	7
dilerim, onüçüncü ayda ölesiniz (önsöz)	9
ulanı da karacoğlan ulanı	11
ben güzeli zeynep'ledim	15
uzun eski satıcı	23
haziranda ölmek zor	27
tuhaf	39
eşkıya	43
dahav'ın öbür yüzü filistin	47
orman	55
derebeylik parabeylik ve parmak	61
işbu şiir kafatasım üstüne söylenmiştir	65
soluksoluğa	79
güze girmek	83
müzikli düşünceler	89
bizim oraların kadınları	95
ben şimdi kaç kişiyim	99
dümdüz bir şiir	113
haziran sancıları	115
elleri ceplerinde bir şiir	123
çekin ellerinizi çiçeklerimden	125
aramızda bu cam bölme	129
oynayanlar	133
güneş yağmuru	137
şafak ağrısı	145
karıncalı romantizm	149
bir dargelirlinin günlüğü	153

güzün güzün gelen hüzün 161
saksağan mı sekseğen mi veya uyak iyidir dayaktan 167
renkten renge geçer gibi 171
tosbağa 177
kırsal kesim boyaları 181
anılar ırmağının kıyısında 185

EŞİKTE SÖYLEŞİ

«Koçero Vatan Şiiri»nden sonra, işte, «Haziranda Ölmek Zor» ile geliyorum.

Merhaba!

«Haziranda Ölmek Zor»da, 1970 yazından bu yana yazdıklarımın bir bölüğüyle, ilk basımı 1971'de yapılmış olan «Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı» adlı kitabımdaki şiirlerin gözden geçirilmişleri, geliştirilmişleri yeraldı. Böylece, toprakları-bir şiirler biraraya gelmiş ve yepyeni bir bütünlüğe kavuşmuş oldu. «Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı»nın yeni basımı da uygun bir zamanda yapılacaktır.

Şiiri ben, oluşum süreci içinde severim; yâni işçiliğini severim şiirin. Ozanlık, bence, şiirle boğuşmaktır; yıllar önce yazılmış birkaç parça şiiri sürükleyip gezmek değil!.. Ozanlığı şiirseverlikle iyice karıştıranlar, şiirle boğuşacakları, hergün yeni bir şiirle çıkacakları yerde sokağa, eski şiirlerin hâfızlığıyla yetinip avunmayı iş sayıyorlar! Şu makina, şu elektronik çağında bir ozanın, kendi şiirlerini ezberden okumak için zorlanması, gömüt başında imamlık gibi gelir bana.

Gerçekten de, bitmiş şiir, yâni kâğıda basılmış şiir, arenada kanlar içinde yatan boğa ve onun başında yapayalnız dikilip duran matador gibidir bence, acı verir bana. Oyun bitmiş, devinim bitmiş, döngü kapanmıştır. Döngü, durallıktır; sevmem durallığı. Havanın durgununu bile sevmem. Ölü boğanın başucunda, kılıcı elinde, gözleri yerde, yaslı yaslı, suçlu suçlu dikilip duran şu yapayalnız, şu ağlamaklı genç adam da kim? Ben miyim o?

Hayır!

Beni coşturan, yerde kanlar içinde yatan şu boğa değil, bana şimşekli boynuzlarla saldıran o boğadır. Sevişmek ve sevişmeyi bitirmek. Biri coşkunluktur, biri bitmişlik, tükenmişlik. Onun içindir ki, bana yenilen şiiri bırakır kaçarım ben; kaçarım ve boğuşulacak başka şiir ararım. Basılmış bitmiş şiirlerimi çimdikleyip durmamın nedeni de budur.

«Haziranda Ölmek Zor»u ellerinize bırakıyorum.

H. H.

Ankara, Ekim 1976

İkinci Basım İçin :

DİLERİM ONÜÇÜNCÜ AYDA ÖLESİNİZ!

'Haziranda Ölmek Zor'u bana imzalatmağa gelen kimi dostlar, sevgiyle soruyorlardı :

«— Haziranda ölmek zor da, temmuzda, ağustosta, mayısta kolay mı?»

Ben de şöyle diyordum onlara :

«— Dilerim, onüçüncü ayda ölesiniz!»

«— Onüçüncü ay yok ki!»

«— Öyleyse çok yaşayın!»

Kitapların adlarının bir anlamı, bir gerekçesi vardır elbette. Benim ülkemde haziran, gül-gelincik-kiraz ayıdır. Yoksunluklarla geçen kıştan sonra gelen allı-güllü haziran, gerçek bir şenlik, bir şölendir. İsterim ki hiçbir canlı acı çekmesin, ölümün yüzünü görmesin bu güzel ayda.

1963'leri anımsıyorum. Gazeteciyim. Haftanın kimi günleri sabaha değin çalışıyorum basımevinde. Sokağa çıkma yasağı var. Görevli kartı verilmiş bana. Gecenin herhangi bir saatinde işten çıkıyor, yorgun - argın evime dönüyorum. «Hava leylâk/ve tomurcuk kokuyor». 3 Haziran 1963. Duyuyorum ki Nâzım Hikmet ölmüş. Bir sanatçı için, böyle bir haberi soğukkanlılıkla karşılamak olanaksız! «Hava leylâk/ve tomurcuk kokuyor//uy anam anam/haziranda ölmek zor» dizeleri dökülüyor dudaklarımdan.

2 Haziran 1970... Duyuyorum ki Orhan Kemal ölmüş. Yine aynı dizeler, yine kendiliğinden...

1976'lara değin, bu türden acılarla doldum; dizeler beni bir kitaba zorluyordu. İşte, 'Haziranda Öl-

mek Zor' böyle oluştu 1976'larda ve 1977 ocak ayında basıldı.

'Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı,' TRT-1970 sanat ödülleri yarışmasında «Kitap Başarı Ödülü» almış bir yapıttı. İlk basımı, 1971'de Ankara'da yapılmıştı. Yapıtı yayımlayan yayınevi, o günün koşulları altında, sanat-yazın yapıtları yayımlamaktan vazgeçti. Araya yeni kitaplar, yeni çalışmalar girdi; 'Kızılkuğu' nun yeni basımını ele almağı hep erteledim. 1976'da, 'Haziranda Ölmek Zor'u basıma hazırlarken yıllardır biryana bıraktığım 'Kızılkuğu' dürttü beni: «Beni neden günışığına çıkartmıyorsun?» O zaman ilgilenmek zorunda kaldım, bu yapıtla: kitaptaki şiirleri yeniden gözden geçirdim. Bunlar, 'Haziranda Ölmek Zor'a aldığım şiirlerle aynı toprakta yetişmiş şiirlerdi. Birleştirip harmanladım ve 'Haziranda Ölmek Zor' adıyla günışığına çıkarttım.

Fakat, 'Haziranda Ölmek Zor'un yeni basımı yapılırken yine tedirginlik duymağa başladım: 'Kızılkuğu - Şiirin Uyanışı,' adı belleklere, sözlüklere, ansiklopedilere yerleşmiş, bağımsız bir kitaptı, öyle kalmalıydı. Böyle bir yapıta haksızlık edemezdim.

'Kızılkuğu'yu ayırdım 'Haziranda Ölmek Zor'dan. Bunu yaparken, durmadan yükselen kâğıt ve kitap ederlerini de gözönünde tuttuğumu belirtmem gerek. 2 - 3 formalık kitapların yüksek ederlerle okura sunulduğu günümüzde, 10, 15, 20, 25 formalık kitaplarla okurun karşısına çıkmanın anlamı yoktu. Buna karşın, yine de 12 forma oldu 'Haziranda Ölmek Zor.'

Sevgiler hepinize!

Dilerim, onüçüncü ayda ölesiniz!

H. H.

31 Ağustos 1982, Ankara

ULANI DA
KARACOĞLAN
ULANI

hangi kadına baksam
karşımda karacoğlan
hangi kadınla yatsam
karacoğlan kokuyor

ulan insaf bre hey
ne göz kalmış bakılmadık, feleksiz!
ne döş kalmış öpülmedik, kitapsız!
mor dağların yeli m'oldun esersin
haziranın gülü m'oldun tütersin
gurbet ilin yolu m'oldun, muratsız
sıla sıla özlem özlem gezersin
ulan insaf bre hey!

aç kurt gibi ne dalarsın sürüye
gerdanı benliye boyu selviye
anasının dizinde körpe kuzuya
amanı da karacoğlan amanı
biz biliriz yiğit ile yamanı
çukurova toprağına inen dumanı
bizim şu dağlarda kar eylemişsin
ulan insaf bre hey!

bu dünyaya biz de geldik gideriz
güzeller içinde yârsız gezeriz
karacoğlan sevdi diye susarız
ulanı da karacoğlan ulanı
biz severiz allı pullu yalanı
öptün diye koynumdaki yatanı
güller diken diken değer elime
morlar kızıl kızıl yakar elimi
sevdiceğim sövgü olur dilime
ulan insaf bre hey!

hemeni de karacoğlan hemeni
biz söyledik dilimize geleni
gözucundan bal küpünden güleni
    yazdık defter defter destan eyledik!
çağdaş ozan der ki yellerim düşük
ateşim yanmıyor çömleğim pişik
karacoğlan saygısından aşılmaz eşik
geldi artık buramıza, feleksiz!
bırak artık yakamızı, kitapsız!
yeter artık dilledığin, muratsız!
al sazını çık aradan, bacanak!
hele bırak
    azıcık da biz yanak!

ulan insaf bre hey!
ulan çapraz ulan yanık ulan sevdâlı!
hangi kadına baksam
    karşımda karacoğlan
hangi kadınla yatsam
        karacoğlan kokuyor
ulan insaf bre hey!

BEN
GÜZELİ
ZEYNEP'LEDİM

bir türküye vuruldum ben a dostlar
«tutam yar elinden tutam»
— hayır, o değil!
«bir taş attım karlı dağın ardına»
— hayır, o değil!
«yeşil ördek gibi daldım göllere»
— değil, değil, o değil!
«keklik gibi kanadımı süzmedim»
— hayır, hayır, o da değil!
bir türküye vuruldum ben a dostlar
zeynep'li bir
söğütlü bir
firaklı bir türküye
sevdâ geldi ince ince
donattı bedenimi
ipek ipek tül tül beni
kaptı beni karakuşça
aldı beni kelebekçe
uçurdu bahçelerin en kuytusuna
ben güzele zeynep dedim a dostlar
güzeli zeynep'ledim
«söğüdün yaprağı
nârindir nârin
içerim yanıyor
dışarım serin»

bu dünyada *kangal* diye bir yer var
eteğinden tiren geçer
uy beni beni
tezek tüter bacasından
ben ölem!
bu dünyada *kangal* diye bir yer var
kangal'da bir yaşlı aluç
yazıda
dalında bir mavikarga
kimsesiz
güz yelleri sürükler şalbaları
hava yıldız
ve ot kokar
karşıda katar katar *tecer* dağları!

bir gün geçerseniz *deliktaş*'lardan
yağdonduran pınarından bir avuç için
soyubitmiş geyikleri sorun kuşlardan
kuşlar belki *kerem*'lerdir belki türküler
belki sıcak düşleridir onaltı yaşın
bir gün geçerseniz *deliktaş*'lardan
katar katar dağları
kimsesiz aluçları
ve mavikargalarıyla
koklayın toprağını *ruhsat baba*'nın
«gönlüm daraldı da çıktım dağlara»
içerim yanıyor
dışarım serin

arayın ruhsatî'yi
sorun yedi köyün güzelim zeynep'ini
taramış saçlarını biryana atmış
türkülerde kalmış fildişi tarak

ankara'da bahar bir başka olur
açar gibi yabangülü kuytuda
şafak söker gülpembeden güvercinden gülceden
uyandım ki yâr yatıyor yanımda
yavrucuğu tıp tıp eder karnında
yüreğimde bir gül açtı şak diye
uçuverdim inceden

dalga dalga çisil çisil bir kadınlar korosu
bir güneşli yeşil yağmur tülceden
gül yelinden ipekliden düşçeden
yağmur hem çok eskilerden uzaktan
yağmur hem çok yakınlardan beriden
yedi renkli bir bahçeden bir kadınlar korosu
sızı gibi
acı gibi
aşk gibi
yeşil ipek tülbentlerle yüzüme
gül kokusu şafaklarla yüzüme
yağmur sonu güneşlerle yüzüme
aşk öncesi bakışlarla yüzüme
yedi renkli bir bahçeden bir kadınlar korosu

tan serini pembelerle yüzüme
burcu burcu öpüşlerle yüzüme
kuytu uzak kaçışlarla yüzüme
sessiz yalın ağıtlarla yüzüme
sıcak sıcak sitemlerle yüzüme
serer gibi saçlarını, yüzüme
dinler gibi yüreğimi, yüzüme
bakar gibi gözlerime, yüzüme
geçip giden bir tirene el sallar gibi
akışan yıldızları izler gibi ağustos gecelerinde
dinler gibi yalnızlıkta
geçmiş yazları
kaçar gibi sevilenden, yüzüme
okşar gibi ellerini akşam alacasında
taşır gibi ölüsünü sevgili yüzün
serin serin, yüzüme
efil efil, yüzüme
ince ince, yüzüme
yeşil ipek bir kadınlar korosu
ormanda sesler gibi batıp çıkarak
ak kuğular yüzer gibi kuytu göllerde
özlem gibi
gurbet gibi
sevdâ gibi bir kadınlar korosu
yalaz yalaz, yüzüme:
«söğüdün yaprağı
nârindir nârin
içerim yanıyor
dışarım serin»

bir türküye vuruldum ben a dostlar
sevdâ geldi ince ince
donattı bedenimi
ben güzele *zeynep* dedim
güzeli zeynep'ledim
kondu *zeynep* gül dalına kıraçta
dalı diken
dikeni gül
gülü gülüş eyledi
güldü seher seher gönlümün gülü
yağmurlu bir
güneşli bir
söğütlü
aldı turna
aldı bülbül
aldı *tecer dağlarının* geyiksiz yalnızlığı

bir gün geçerseniz *deliktaş*'lardan
yağdonduran pınarından bir avuç için
dinleyin *tecer dağlarının* yavrusuz çığlıklarını
koklayın toprağını *ruhsat baba*'nın
acılarda türkülü de
bilgelikte yunus'lu :
bana güzel deme yiğit
güzeli ağlatırlar
bir güneşli söğüdüm ben
bir *kangal* kıracında
nârindir yaprağım nârindir nârin
içerim yanıyor
dışarım serin
bana güzel deme yiğit
bir ölümlü gölgeyim ben bu keklik kıracında
türküler benden güzel

yıllardır sevdâ gibi taşıdım gözlerimde bu renkli düşü
açamadım kimselere
kimbilir nerelerdedir
hangi bahçelerdedir
yaralı bir bülbül gibi inler gezer o türkü
anamın dilindeydi birzamanlar
şimdi benim düşlerimde:
«söğüdün yaprağı
nârindir nârin
içerim yanıyor, a dostlar
dışarım serin»

UZUN
ESKİ
SATICI

geyik koymuş dokumanın üstüne
yol geçirmiş dokumanın üstünden
ağaç dikmiş yol üstüne pembeden
pusu kurmuş dağbaşında geceden
balık düşmüş namlusuna çinceden
sanki bunu bilir gibi önceden
türkü yakmış ibrişimden inceden
sümbülceden lâleceden gülceden

fistanı da allı güllü basmadan
gelin olmuş ondördüne basmadan
uzat elin karanlıklar basmadan
çiçek devşir üzerimden sevdiğim
toprağıma basmadan

uuuuy dağların öteyüzü bakışların arkası
ayrılığın yanıbaşı sevdânın yangerisi
uuuuy gecemin sabahı da ikindimin öğlesi
ha sen bunu bastın basma, basa ko
ha sen bunu yazdın yazma, yaza ko
ha sen bunu çizdin çizik, çize ko
ya nedendir öttün beni kuş gibi
açtın beni leylâk leylâk/gördün beni düş gibi
uuuuy yakının ötesi de ötelerin berisi
neden kıydın bende bana/kor ateşte kül gibi

fistanı da allı güllü basmadan
gelin olmuş ondördüne basmadan
uzat elin karanlıklar basmadan
çiçek devşir üzerimden sevdiğim
toprağıma basmadan

dandini de deli gönül dandini
avcı vurmuş geyik diye kendini
uzun eski satıcıyım basma satarım
yeşile gül katarım gülü sümbül yaparım
geyik meler yavru yavru dağları
aslan dersen kan içinde elleri
gelinler hey güzeller hey kızlar hey
türkü türkü nakışlarım yolları
kuşlar uçar hilâl hilâl mestine
yıldız kayar elâ gözler üstüne
basadurmuş dağlar dağlar üstüne
ben bilemem bu dağların üstü ne
bu düşlerin benceğize kastı ne
gelinler hey güzeller hey kızlar hey

uzun eski satıcıyım sevdâ satarım
sevdâ satar aç yatarım çağlar üstüne
bileklerim taa ezelden kandan kınalı
gelinler hey güzeller hey kızlar hey

fistanı da allı güllü basmadan
gelin olmuş ondördüne basmadan
uzat elin karanlıklar basmadan
çiçek devşir üzerimden sevdiğim
toprağıma basmadan

HAZİRANDA ÖLMEK ZOR

orhan kemal'in güzel anısına

işten çıktım
sokaktayım
    elim yüzüm üstümbaşım gazete

sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sokakta tomson
    sokağa çıkmak yasak

sokaktayım
gece leylâk
    ve tomurcuk kokuyor
yaralı bir şahin olmuş yüreğim
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

havada tüy
havada kuş
havada kuş soluğu kokusu
hava leylâk
    ve tomurcuk kokuyor
ne anlar acılardan/güzel haziran
ne anlar güzel bahar!
kopuk bir kol sokakta
        çırpınıp durur

çalışmışım onbeş saat
tükenmişim onbeş saat
acıkmışım yorulmuşum uykusamışım
anama sövmüş patron
    ter döktüğüm gazetede
sıkmışım dişlerimi
ıslıkla söylemişim umutlarımı
        susarak söylemişim
sıcak bir ev özlemişim
sıcak bir yemek
ve sıcacık bir yatakta
        unutturan öpücükler
çıkmışım bir kavgadan
            vurmuşum sokaklara

sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sarı sarı yapraklarla birlikte sanki
dallarda insan iskeletleri

asacaklar *aydemir*'i
asacaklar *gürcan*'ı
belki başkalarını
pis bir ota değmiş gibi sızlıyor genzim
dökülüyor etlerim
sarı yapraklar gibi

asmak neyi kurtarır
    sarı sarı yaprakları kuru dallara?
yolunmuş yaprakları
kırılmış dallarıyla
        ne anlatır bir ağaç?
hani rüzgâr
hani kuş
    hani nerde rüzgârlı kuş sesleri?

asılmak değil sorun
    asılmamak da değil
kimin kimi astığı
kimin kimi neden niçin astığı
        budur işte asıl sorun!

sevdim gelin morunu
sevdim şiir morunu
moru sevdim tomurcukta
moru sevdim memede
ve öptüğüm dudakta
ama sevmedim, hayır
iğrendim insanoğlunun
yağlı ipte sallanan morluğundan!

neden böyle acılıyım
neden böyle ağrılı
neden niçin bu sokaklar böyle boş
niçin neden bu evler böyle dolu?
sokaklarla solur evler
sokaklarla atar nabzı
kentlerin
sokaksız kent
kentsiz ülke
kahkahanın yanıbaşı gözyaşı

işten çıktım
elim yüzüm üstümbaşım gazete
karanlıkta akan bir su
gibi vurdum kendimi caddelere
hava leylâk
ve tomurcuk kokusu
havada köryoluna
havada suçsuz günahsız
gitme korkusu
ah desem
eriyecek demirleri bu korkuluğun
oh desem
tutuşacak soluğum

asmak neyi kurtarır
öldürmek neyi
yaşatmaktır önemlisi
güzel yaşatmak
abeceden geçirmek kıracın çekirgesini
ekmeksiz yuvasız hekimsiz bırakmamak

ah yavrum
ah güzelim
canım benim/sevdiceğim
bitanem
kısa sürdü bu yolculuk
n'eylersin ki sonu yok!
gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

nerdeyim ben
nerdeyim ben
nerdeyim?
kimsiniz siz
kimsiniz siz
kimsiniz?
ne söyler bu radyolar
gazeteler ne yazar
kim ölmüş uzaklarda
göçen kim dünyamızdan?

asmak neyi kurtarır
    öldürmek neyi?
yolunmuş yaprakları
    ve kırılmış dallarıyla bir ağaç
        söyler hangi güzelliği?

kökü burda
    yüreğimde
yaprakları uzaklarda bir çınar
ıslık çala çala göçtü bir çınar
    göçtü memet diye diye
        şafak vakti bir çınar
    silkeledi kuşlarını
            güneşlerini:
«oğlum sana sesleniyorum işitiyor musun, memet,
memet!»

gece leylâk
    ve tomurcuk kokuyor
üstümbaşım elim yüzüm gazete
vurmuşum sokaklara
vurmuşum karanlığa
    uy anam anam
    haziranda ölmek zor!

bu acılar
bu ağrılar
bu yürek
neyi kimden esirgiyor bu buz gibi sokaklar
bu ağaçlar niçin böyle yapraksız
bu geceler niçin böyle insansız
bu insanlar niçin böyle yarınsız
bu niçinler niçin böyle yanıtsız?

kim bu korku
kim bu umut
ne adına
kim için?

«uyarma gelirse
tepemde bir de çınar»
demişti on yıl önce
demek ki on yıl sonra
demek ki sabah sabah
demek ki *«manda gönü»*
demek ki *«şile bezi»*
demek ki *«yeşil biber»*
bir de *memet'in yüzü*
bir de *güzel istanbul*
bir de *«saman sarısı»*
bir de özlem kırmızısı
demek ki göçtü *usta*
kaldı yürek sızısı
geride kalanlara

nerdeyim ben
nerdeyim?
kimsiniz siz
kimsiniz?

yıllar var ki ter içinde
taşıdım ben bu yükü
bıraktım acının alkışlarına
3 haziran '63'ü

bir kırmızı gül dalı
şimdi uzakta
bir kırmızı gül dalı
iğilmiş üzerine
yatıyor oralarda
bir eski gömütlükte
yatıyor *usta*
bir kırmızı gül dalı
iğilmiş üzerine
okşar yanan alnını
bir kırmızı gül dalı
nâzım ustanın

gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
bir basın işçisiyim
elim yüzüm üstümbaşım gazete
geçsem de gölgesinden tankların tomsonların
şuramda bir çalıkuşu ötüyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!

(1977)

1963'lerde yaşanılanları ben, ancak böyle dökebildim 1976'larda şiire. Onüç yılda özümsemişim o olayları, onüç yıl sonra damıtabilmişim. O günleri yaşayıp da ozanlığa soyunanlar, elbette ki benden daha iyi yapabileceklerdir bu işi. 'El elden üstündür, taa arşa kadar' demiş eskiler. **H.H.**

TUHAF

siz tuhafı belki de
yaprakları yedi renkli
bir merakeş menekşesi sanıyorsunuz
oysa tuhaf deyince ben
bir tozlu kasabada bir tozlu tuhafiye
cıncık boncuk helva zeytin
krem pertev ve göztaşı
çekoslovak kurşunkalem
öğrencisiz sarıdefter
cetvel silgi açıölçer
çıplak kadın fotoğraflı aynalar
solgun kuka iplikleri kazak şişleri
ve kurumuş birkaç sinek
ve *şahiçe süreyya*
ve *keriman halis ece*
güzellik kraliçesi
bir de *bismillah*
bir örümcek durmadan karıştırır eski defterlerini
nefretin
beklemek olur nefret
abdest almak olur nefret
ve namaz kılmak
tuhaf değil mi?

ve sonra
karanlık bir odaya birdenbire girince
elimi birdenbire orama bastırırım
    sanki korurum oramı karanlıktan
    sanki korumam gerekirmiş oramı karanlıktan
tuhaf değil mi?

alıştıra alıştıra kendimi karanlığa
adım adım yaklaşırım yasaklar ülkesine
        ve yatarım zenci kızla
            atımın gölgesinde
tuhaf değil mi?

bana karpuz bıçaklatır zenci kız
    kaldırarak yıldızlara bacaklarını
tuhaf değil mi?

bana hep bir tuhaf gelir nedense
    bir zencinin ingilizce sayıklaması
çünkü ben hep sanırdım ki eskiden
    sarı saçlı mavi gözlü ve çok dişli bir çocuktur
                                        ingilizce
onu ancak ve ancak
        sarı saçlı
        mavi gözlü
        ve çok dişli çocuklar sevebilir
tuhaf değil mi?

nezaman çarşıda bir anne görsem
    çocuğunu arabada iteler gider
bir kanguru uzaklardan bana el eder
        güle güle ölürüm krokodil'e

tuhaf değil mi?

bana bir de tuhaf gelen
    neron'ların hitler'lerin sandıklardan çıkması
seçenlerin seçilenden korkması
rüşvetin papaz gibi girip çıkması
suçun ülke yönetmesi örneğin
        ve zincire vurulması suçlunun
bana hep tuhaf gelir nedense
tuhaf da değil hattâ
bana hep komik gelir
        demokrasi oynaması bir diktatörün
        ve sırtlanın/ağzında zeytindalı tutması
çünkü tuhaf
    bir tozlu kasabada bir tozlu tuhafiye
            sakızlar durur rafta
            üstünde besmelelerin

mehmet pulat'a sevgilerimle

çıkınında çökelek
gözlerinde güneş tuzu
ayrı düşmüş sürüsünden ilinden
dağbaşında bir kuzu

sen kendini ne sanırsın bu çapraz fişeklikle
sen bu dağları da dağ mı sanırsın
bu dağlarda dolaşmakla
a benim yalnayağım
a benim bulgursuzum
tenceresi kalaysızım
dilekçesi parmaklım
sen kendini bu dünyada eşkıya mı sanırsın
a benim ayakaltım
a benim kerpiç damım
gerikalmış kuzum benim
eşkıyam

kerpicini yık da gel
gel bu yana bu yana
çarığından çık da gel
gel bu yana bu yana
şimdi dağlar bu yana
şimdi dağlar bulvarda
şimdi dağlar yol kesiyor
eşkıyam
şimdi dağlar yol kesiyor bulvarda

eşkıyalık aşka benzer
eşkıyam
al aşkını çık dağlara
eşkıyam
bas bağrına mavzerini
namlusu ıslanmasın
çek tetiği eşkıyam
ağızda dil
yürekte kan
kanda nakış paslanmasın
eşkıyam!

sen o dağda ben bu kentte eşkıya
sen yürürsün korka korka
karanlıklara
ben yürürüm grev grev
parti parti
aydınlıklara
tuz bassak da yaramıza kınalı türkülerde
yaşasak da aynı aşkı ayrı dağlarda
aramızda yüzyıllarlık yollar var
a benim gecikmiş köroğlu'luğum!

gel usuldan usuldan
gel inceden inceden
ürkütmeden serçeyi
    yoksulu incitmeden
çarığından çık da gel
kerpicini yık da gel
hele gel bir bu yana
gör ki neler yazar telsizler telefonlar
    kimler nasıl yağmalar vatanı parça parça
gel hele bir bulvara
        a benim göyneksizim
şimdi dağlar bu yanda!

DAHAV'IN ÖBÜR YÜZÜ
FİLİSTİN

ünlü *dahav* kampının yakınından geçtim nazilerin/
bir akşamüstü
bindokuzyüzyetmişdörttü
şubattı
dahav sis içindeydi
şubatta kar kalın olur bu karanlık kuzey ormanlarında
geyiklerin ardından kurtlar iner otobanlara
otobanlar son derece eğlencelidir
kumaş gibi dokurlar yerin yüzünü
alman motor endüstrisinin telâşlı örümcekleri

kalın karın altındaki kara toprakta
sarı saçlı
mavi gözlü
bir güzel uyur
bu güzele bahar derler bizim bozkırda
buralarda belki de masallar tanrıçası
kimbilir
dahav'ın öbür yüzü filistin

sülünleri tavşanları kurtları geyikleriyle
karanlık sıradağlar gibi ormanların ardında
dahav sis içindeydi
birdenbire bir koku
fırınlanmış insan eti kokusu
birdenbire bir yanık
çığlık yanığı
birdenbire seni andım
yahudi
soluyan bir kara dağdı *dahav*'la aramızda
dahav'la aramızda/yâni seninle
senin etin
senin acın
ve senin çığlığınla
aramızda bu karanlık ormanlar
dahav'ın öbür yüzü filistin

birdenbire seni andım
yahudi
kızarıp tutuşması çıplak derinin
yağın cızırdaması
cızırdayıp parlaması bir anda
patlaması pıtır pıtır
gözlerin
yâni senin gözlerinin
yahudi
ve kanın çıldırması
zincirini dişlemesi yüreğin
yâni senin yüreğinin
yahudi
deri kemik saç tırnak
sevgi nefret umut özlem düş gerçek
yâni nesi varsa insanoğlunun
çığlık çığlık yanması tutuşarak
yâni yanıp kül olması çığlığın

birdenbire seni andım
yahudi
seni andım birdenbire
ve kanayan *filistin*'i
dahav'ın öbür yüzü filistin

«saçlarıma ak düştü»
uygun bir ad bulamadım şu benim hallerime
ağlayınca çocuklaşan
kızınca kaplanlaşamm
okşanınca kedileşen
vurulunca itleşenim
su görsem balık olur deryâlaşırım
yel estikçe domur domur domurur kanatlarım
turnalaşırım
altmışbinlik sözlüklerle düşünür
beşyüzbinlik sözlüklerle renkli düşler kurarım
yıldızlar arasında
atlastan hamaklarda uyurum da geceleri
güneşli dağ göllerinden çıkar gibi açarım
gözlerimi ak sabahlara

ah şu benim hallerim
ah şu benim hallerim
kar yağdı da genç yaşımda başıma
uygun bir ad bulamadım şu benim hallerime
şu benim hallerime
geceler yarım olur
uyku tutmaz gözlerim
kar yağarsa güvendiğim dağlara
ben kime güvenirim

birdenbire seni andım
yahudi
karla kaplı o karanlık ormanların ardında
dahav sis içindeydi
belki de hâlâ sıcak
belki de hâlâ tüten
fırınlar sis içinde
ürperdim bakamadım o kanlı kampa
çevirdim gözlerimi sıcak mavi sularına güneşli kıyıların
dahav'ın öbür yüzü filistin

sen bir *nazi* kurbanıydın
yahudi
fırınlanmış çığlıktın
sardı acın dünyamızı yıllarca
kara bir duman gibi
acı çektim seninle
yahudi
başkaldırdım senin için
nazi kasaplarına
tükürdüm suratlarına *nazi* kasaplarının
savundum seni
savundum insan yüzünün güzelliğini
savundum insan sesinin güzelliğini
savundum insan yüzlü dünyamızın güzelliğini
insan sesli dünyamızın güzelliğini
savundum sende beni
yahudi
bende dünyamızın güzel geleceğini

şimdi artık hepsi boş
bir *filistin* cellâdısın şimdi sen
yahudi
bir azgın emperyalizmin
kanlı elisin
savunamam seni artık
yahudi
sevemem seni artık
çirkinsin sen
kötüsün sen
pissin sen
sırtlana dişlettiği etini
güvercinden kopartmak isteyensin
andıkça şimdi seni
öğüresim geliyor

dahav'ın öbür yüzü filistin

---

dahav: nazilerin 1933 - 1945 yılları arasında işlettikleri toplama kampı **dachau.**

ORMAN

1/

mutluydu ardıçkuşu
orman yeşil bir uğultu
mutluydu ardıçkuşu

kaçtı orman adım adım
kovaladı ardıçkuşu
kaçtı orman adım adım

son dalını verdi ardıç
kel dağlarda iniltisi
son dalını verdi ardıç

uçtu başka dağlara
kan içinde ardıçkuşu
uçtu başka dağlara

2/

çok mutluydu kocoğlan
yeşil bir su gibi dalgalandıkça orman
çok mutluydu kocoğlan

kırdı balta kırdı ateş
yeşillik duman duman
kırdı balta kırdı ateş

orman gitti ayı gitti
kondu bir çöl çekirgesi kıraca
orman gitti ayı gitti

bir de baktı bitmiş orman
çırılçıplak yas içinde kocoğlan
bir de baktı bitmiş orman

kalakaldı kel dağların başında
kalakaldı kocoğlan
bir de baktı bitmiş orman
bir de baktı çekip gitmiş
o güzelim rüzgârlar
o güzelim yağmurlar
o güzelim serinlik
ardıçkuşu selâmlamaz şafağı
kalakaldı yas içinde
kalakaldı kocoğlan

3/

aldı çifteyi *veli*
çıktı dağlara

dağlar çıplak *veli* çıplak
çıplak tüfek ortada

veli'nin derdi ekmek
ekmek fırında

veli'nin derdi para
para bankada

veli'nin derdi toprak
toprak ağada

4/

çekti tetiği *veli*
fırını vuramadı
çekti tetiği *veli*
bankayı vuramadı
çekti tetiği *veli*
ağayı vuramadı

vurdu *veli* kendini
veli'nin kanı taşta
tef çalar şimdi *veli*
görürsünüz
sokakta
oynar şimdi bir *veli*
gülersiniz
sokakta
dondurma çiklet şeker
atarsınız
sokakta
zil takar şimdi ağıt
ağlarsınız
sokakta
tef çalan ayı mıdır
veli midir zil takan
şaşarsınız
sokakta

oynar gezer ormansızlık
açlık pusuda
göbek atar yağma talan
açlık pusuda
bakarsınız gökdelenden
açlık pusuda

5/

buludu yok yağmuru yok yeli yok
kalmış vatan çırılçıplak ortada
ne bakınıp durursunuz bre gözsüzler
ne söylenip durursunuz bre dilsizler
ormanı yakan alçak
buludu yakan deyyus
gezip durur sokakta
daha ne durursunuz
yapışın yakasına!

DEREBEYLİK
PARABEYLİK
VE PARMAK

bana bakın
bana değil
    ucuna parmağımın

hangi bin
hangi yüzbin
şu yıldızlar sayısınca yaşı var
                parmağımın
                    ucundaki
                        yıldızın!
muhammet daha dünki
isa ondan bir önceki
musa'dan öncesini
                bilenlere âferin
                bilmeyene ne mutlu!

ne çıkar beşbin olsa
onbin olmuş ne yazar!
benim şu kemik tasım
kemik tasın içindeki şu çorba
bu demek benim yaşım
hangi bin
hangi yüzbin
kimbilir kaç milyonluk!
içinde kemik tasın
depremlerle tûfanlar
kıyamlarla kıyımlar
karmakarışık!

bana bakın
bana değil
    ucuna parmağımın
ucunda parmağımın
        çağlar takla atıyor
    gölgesinde kelerlerin
                dinozorlar yatıyor

hiçbir şey cuppadanak olmaz dünyada
herbir şeyin bir-öncesi
        onun da bir-öncesi
            onun da bir
                onun da bir
                    onun da
bir elimde *merih* tozu
    bir elimde kafatasım
biri benden
    milyonlarca kilometre uzakta
birinden ben
    milyonlarca takvim yılı beride

bana bakın
bana değil
    ucuna parmağımın
ucunda parmağımın
        çağlar takla atıyor
derebeylik gitti gider
    sırada parabeylik
arabanız bitti beyler
                yol uzun
                yol dikenli
hadi hadi nazlanmayın
    bizimkine buyurun!

İŞBU ŞİİR
KAFATASIM ÜSTÜNE SÖYLENMİŞTİR

gürler iliçin'e
yücel kanpolat'a
sevgilerimle

kafatasımı gördüm
'75 eylülünün
12'sinde
fena değildi!

duvarları çeküllüydü
köşeleri dengeliydi
direk mirek yoktu ama
kusursuz kubbeliydi
tepesinde bir nokta
sanki kutupyıldızı
daha toprak dolmamıştı deliklerine
kemerleri köprüleri yıkılmamıştı
hani der ya *kerem dede sofu*'ya
«sofu kardeş
işte budur hikâyeti
kuru kafanın
eceldendir şikâyeti
kuru kafanın»
daha öyle olmamıştık dünyada!

önden bakılınca açıktı alnım
yandan biraz basıkça
kara gözlük gibi bakıyordu dünyaya
göz çukurlarım
üzgün müydü
öfkeli mi gözlerim
anlıyamadım
ne kahvesi belliydi
ne kestanesi!
burnumu bulamadım röntgenin perdesinde
burnum herhalde yoktu
burun diye karşımda
iki aptal oyuktu
oysa ne de bıçkın dururdu
kartal kanatları bıyıkların üstünde
sevgili burnum!
okşardım arasıra
utandıkça avuçlardım
geçmesin dönencemden dişi bir yıldız
menekşe gül getirmesin dünyama
mutlu olurdum!

burun deyip geçmeyelim baylar bayanlar
kaldırsak da sınıfları ortadan
koku alan burun vardır
bir de almayan
onuru duyan vardır
bir de duymayan
insanlığa varan vardır
bir de varmayan
burun deyip geçmeyelim baylar bayanlar
bundan sonra sokaktaki kavgamız
burunlular
burunsuzlar kavgası!

kafatasımı gördüm
'75 eylülünün 12'sinde
fena değildi!

onu önce röntgen gördü
sonra *doktor yücel* gördü
sonra *doktor gürler* gördü
en sonra da ben gördüm!

irkildim önce biraz
'niye ben ölmüş müyem?'
sonra bastım kahkahayı:
yaş-şa benim kemik tasım
yaş-şa benim dert kumkumam
ağrım sızım ayrılığım özlemim
darven darven gözlemim
çatal kazık düşlemim
yaşam kavgam ekmek kavgam encâmım
yaş-şa benim yeryüzü serüvenim
dedim bastım kahkahayı!
siz olun da basmayın!

yahu gitmiş etler be
yahu gitmiş sinirler
ne renk kalmış yanaklarda
ne de öpücük
gözler akmış yahu be
dökülmüş mor dudaklar
ne kepçesi kulakların
ne de burnun eti kalmış
elmacıklar benzemiş bulutsulara

hititli bir kayada
hititli bir savaşa
gider gibi dizilmişler dişlerim
dişlerim sıra sıra

sevgili *doktor yücel*
sevgili *doktor gürler*
ve sonra da benceğiz
daha akşam olmadan
daha toprak dolmadan
sökülmeden kemerleri
dağılıp dökülmeden
aldık ellerimize
baktık ellerimizde
yarınına kellemin

diyelim ki taşım yok
taşım var da yazım yok
çektiler kepçeliyi
daldırdılar kepçeyi
yuvarlanıp gitti tasım
serin toprakta

baktı yuvarlanan kafatasıma
makinisti kepçelinin
ve davrandı cıgaraya
hepsi bu!

ben ölümden korkmam ağam
kurttan korkarım
yorgan bassa ağzıma
ben uyuyamam
ya ben yerin altında
nasıl yatarım!

ölmek birşey değil doktor
ondan sonrasını düşlemek beter!

balkondayım uzanmışım yummuşum gözlerimi
aşağıda top tepiyor çocuklar
çatıları onarıyor işçiler
karpuzcunun sesi karpuz kokuyor
bir telefon durup durup çalıyor
radyodaki şarkıdan birden usanıyorum
üşenmesem kapatsam da uyusam
postacı herhalde geçip gitmiştir
eriyip dağılmıştır herhalde bulut
o bulutun arasından geçmek isterdim
ankara'mı oralardan görmek isterdim
hep yerlerde dolaşmaktan usandım!
sonra çocuk kitapları sonra şiirler
sonra şimşek şimşek romanlar yazmak
oyunlar gülmeceler anılar yazmak
sevenlerle kucaklaşmak düşmanlarla bakışmak
yalnızlığı içki gibi bölmek isterdim!

zaman da öyle dar ki öyle acımasız ki
aç gözünü
dalda kuş
yum gözünü
kuş uçmuş
yatakta mı öleceğim upuzun
sokakta mı düşeceğim taş gibi
uçakta mı gemide mi otobüste mi
kim görecek yıllar sonra kimbilir
gözlerime bakıp duran şu kemik tası!

oldumbittim sevmem gömütlükleri
oldumbittim gitmem gömme törenlerine
yakınlarım nerde yatar
ne söylenir tümseklerin başında
dua neyi kurtarır
neye yarar gözyaşı
hiç bilmem!

bildiğim şu ki yalnız
andıkça göçüp gitmiş sevdiklerimi
yüreğim sızlar
bolca kerem okudum çocukluğumda
«sen de bu dünyada var mıydın kafa
türlü nimetlerden yer miydin kafa!»

bolca gömüttaşı gördüm çocukluğumda
«hüvelbâkîy» okudum çocukluğumda
ve *«fâtiha»*lar
keçileri otlar gördüm çocukluğumda
sıçanları oynar gördüm çocukluğumda
bayramdan bayrama anılıp ağlaşılan
o çirkin tümseklerde
tutamadım gözyaşımı kendim adına!

gördüm kafatasımı
röntgenin filminde sırıtıyordu
önce *doktor yücel gördü*
sonra *doktor iliçin*
sonra ben

tuttum filmi pencereye
güzelce baktım
göremedim ankara'yı
gözlerim yoktu
ankara eylül eylül
ankara sarı sarı
ankara filimde sırıtıyordu!

doktor yücel açıyordu kemik tasları
açıp açıp bakıyordu kemik taslara
sanki inci arıyordu kemik taslarda
oysa ölüm arıyordu kemik taslarda
bence şiir arıyordu kemik taslarda
lokman hekim gülüyordu omuzbaşında
seviyordu *lokman hekim*
doktor yücel'i
yücel tütün içiyordu
hem de kahrından!
bir elinde kafatasım *yücel*'in
bir elinde telefon
pencereden ankara
koridorda sayrılar
gülüyordu *doktor yücel*
kimseye çaktırmadan

kafatasımı gördüm
önden
yandan
arkadan
irkilmedim desem yalan!

bakıştık düşman düşman
elense çektik
ben güldüm etli etli
o sırıttı kemik kemik
irkilmedim desem yalan!

gülüyordu *doktor yücel*
kimseye çaktırmadan

kafatasımı gördüm
yoktu beyni
yoktu gözü
şakası yoktu
gülümsedim yalandan

bekle beni
dedi sandım
sevindim
çiçek açtı saksımdaki karanfil
su istedi balkondaki sardunya
kapıcı zile bastı
taahhütlü imzalattı postacı
karpuzcu karpuz sattı
domatesçi domates

bayılırım yağda yumurtaya taze ekmek sallamağa
biberi yeşil yeşil
balı parmaklamağa!

fırçaladım dişlerimi
taradım saçlarımı
baktım beden aynasında kendime
dilimi çıkarttım kafatasıma

adresleri çantama
sigaramı çantama
kalemleri defterleri çantama
çıktım sokağa

gelin dinleyin beni
şaka maka muka deyip geçmeyin!
herkes kendi kafatasını
bir kez alsın eline
baksın bir kez kemik tasta
güzel geleceğine!

sokaklardan
alanlardan
gelmişim
güzel anam
tatlı bacım
kardeşim
kavgalardan gelmişim

ne bakarsın yaslı yaslı
yüzüme
üstümbaşım liyme liyme
pis diye?
bak şu ellerimin bayraklarına
bak alnıma
güzel anam
tatlı bacım
kardeşim
alnımın şafaklarına!

benzemiyor bu kavga
yumuşacık salonlarda kalça çalkalamağa
ve serilip yatmağa
kuştüyü yataklarda!
süt dökerek gelenler
bu saltanata
süt dökerek gidecekler
bu saltanattan

böyle diyor bilim baba
böyle diyor kelepçede yatanlar
vurulanlar sokakta
böyle diyor/baksana!

öp beni güzel anam
tatlı bacım
kardeşim
kucakla beni!
aşına ekmeğine
kahrına karanlığına
özlemine umuduna
kat beni!

olacak ne dedikse
olacak bütün bunlar
olacak güzel anam
tatlı bacım
kardeşim
olacak bütün bunlar
«kısa çöp uzun çöpten hakkın alacak»
bu dünya kalmayacak
harâmilere!

GÜZE GİRMEK

kısa kollu gömlekleri katlayıp kokulayıp koyduk
dolaplara
sarındık yünlülere derilere pamuklulara
ipekliler en saygın dostlarımız
güvendik ipeklilere çıplak etlerimizi
yâni çekildik kalemize
uzattık namluları mazgallardan

ayılar da böyle yaptı
kirpiler de böyle yaptı
samurlar sıçanlar sığırcıklar da
yediveren güller bile
sekizi vermez oldu
sustu altıda

meyvanın sulusuna
karpuza kavuna üzüme paydos
fındık fıstık ceviz bâdem
eyvallah
içkinin yüksek alkollüsünü
evin güneşlisini
sokağın çamursuzunu
kasabın suratlısını
eskicinin arlısını
seçebildikse seçtik

camları mâcunladık
—öyle yapar karıncalar arılar susamurları—
komşuluk çoktan ölmüş
kim olursa olsun dedik
burnunu sokmasın da mutfağımıza
karı-koca kavgasını dinlemesin de

kapattık delikleri
taksitleri faizledik·
faizleri icraladık
icraları gizledik dostlarımızdan
—ölüsünü gizlermiş kedinin cinsi—
yeniden gözden geçirdik telefon defterimizi
adresleri üzülerek ve gülerek taradık
ölmüşleri karaladık içimiz kanayarak
göçenlere soru açtık
yeniden gözgöze gelinceyedek
ölen göçen kalan yatan
ne varsa yâni
yâni andık anımsadık dostları bir bir
severek de olsa
kıskanarak da
çizerken de adlarını defterden
gerçekten özleyerek de
yâni andık anımsadık dostları·
kayan yıldız gibi geçip giderken bile

yine kasım geldi ha?
yine yaprak dökecek ha
bir yaz boyu bakıp büyüttüğümüz çınar?
yine limon mandalina
yine güney güneşleri muşmula muz portakal
demek yine balkabağı
yine balık yine ceviz yine yumurta?
bıldırki kestaneci sağ mı acaba
tükrük köftecisi aynı yerde mi
hohluyor mu ellerine yaşlı boyacı?
kimbilir hangi varsıl manavdadır
o güzelim kavunlarla karpuzlar!
çok saygılı vestiyerler ince garsonlar
tombul tombul faturalar
çelebi ödemeler

kim takar kalın kalın öksürmeyeni
kim takar kalın kalın kasılmayanı
parmakları kral kral oynamayanı
kim takar be bacanak kim takar
rüşvet rüşvet bahşiş bahşiş salınmayanı?

yine kasım geldi ha?
yine demek, sinemalar tiyatrolar kokteyller
yine demek, dostluk demek, maskeli güzellikler
iğribasım yandüzelim renksüzelim demek ha?

yine kasım geldi ha?
adım adım gider gibi bir mutsuz sona
adım adım iner gibi denize merdivende
karanlıkta mahzene mum ışığında
açar gibi ölünün soğuk örtülerini
bekler gibi kalkışını bir doğu treninin
son söze gelir gibi anlaşmazlıkta
öper gibi ayrılığı ağzından
son mektubu atar gibi postaya

demek yine kasım geldi yine sonbahar
demek yine dostlukların akşam pazarı
demek yine yalnızlığın alkol öncesi
göreceğiz demek yine dostlarımızı
sarmaşdolaş demek yine dostlarımızla
vazgeçilmez mevsim sonu dostluklarımız

ne de çok bıkmışmışız dostlarımızdan
ne de çok kavun karpuz dostlarımızı
yaz kurusu kıyılarda eski pabuçlar
ve konserve kutuları kalça izleri
yazılmamış şiirlerden yaprak dökümü
ve bir kışı besleyecek anılar ayrıntılar

demek yine bitti deniz
demek yine geldi dostluk
demek yine yalnızız
başbaşayız demek yine eski yazlarla

pastoral senfoni'sini *beythofun*'un
'76 yılının ankara'sında
su gibi
susar gibi
karışık bir içki gibi
gecede

gece mavi çipil gözlü bir hayvan
bakıyor penceremden
tutuşmuş yıldızlarlı içime
ankara adım adım
ankara dize dize
gömülüyor geceye
grev yasak
miting yasak
«sosyal bir sınıfın
diğer sosyal sınıflar üzerinde
tahakkümünü tesis...»
diye başlıyor madde
pek pek ünlü maddesi
*«viva mussolini!»*nin

ve başlıyor yaldızlı yalanları sömürü saltanatının
anlıyorum ki birden
marş değil
şarkı değil
bir ağıtmış *«çıktık açık alınla»*
«çıktık açık alınla
on yılda her savaştan»
pastoral senfoni'sini dinliyorum
beythofun'un
'76 yılının ankara'sında

pastoral senfoni'sini *beythofun*'un
'76 yılının bir gecesinde
yüreğim
yıldızlı karanlıkta
ekmeksiz ışıksız bozkır ırmağı
akıyor dağdan dağa
ve diyor ki bizim türkü
«allı turnam ne dönersin havada»

binsekizyüzsekizlerde yaratmış
beythofun bu güzeli
besteleyen büyükmüş
konuşturan da büyük
stereo denilen şu aygıtı yapan da
bu aygıttan bu müziği dinleyip anlayan da
yâni ben de büyüğüm
«sosyal bir sınıfın
diğer sosyal sınıflar üzerinde..»
diye başlayıp söze
işçiyi patrona kul edenlerden

pastoral senfoni'sini dinliyorum
beythofun'un
'76 yılının ankara'sında
ve dövülmüş köpek gibi yalnızım

ya *beythofun* yüzyetmiş yıl önde gidiyor benden
ya da ben
yüzyetmiş yıl gerisindeyim *beythofun*'un
bu hesabın içinden birtürlü çıkamıyorum
bu hesaba aklım ermiyor benim

ne demek yalnız olmak
ne demek duyumsamak böyle bir yalnızlığı
uçurtması kopup gitmiş çocuk gibi üzgünüm
dokunsalar tellerime
yumruğumu vura vura ağlayacağım

gece mavi çipil gözlü bir hayvan
gibi yapışmış pencereme
bakıyor anlamadan
bakıyor tutuşmuş yıldızlarıma

kaldırıyor yumruğunu *beythofun*
vuruyor do sesine
vuruyor do sesine
vuruyor do sesine
anlıyorum ki birdenbire
marş değilmiş
şarkı değil
bir ağıtmış *«çıktık açık alınla»*

pastoral senfoni'sini dinliyorum
beythofun'un
«onlar niçin semâda
niçin ben çukurdayım»
diye ağlıyor *fikret*
hey *fikret!*

ilerliyor adım adım
ilerliyor kan içinde insan sevgisi
bahar yürür gibi bozkıra
bozkırın dağlarına

ve kaldırmış yumruğunu *beythofun*
vuruyor do sesine

(1976)

BİZİM
ORALARIN
KADINLARI

nezaman doğurdu da bunları anaları
nezaman belekleyip beşikleyip emzirdi
kim salladı beşik beşik bunları
kim uyuttu ninni ninni dizinde
ya kim ölçtü boylarını
güneşe karış karış?

be kardeşim be kardeşim
nezaman fidan oldular da dala durdular?
nezaman dinlediler de kalçalarını
nezaman gizlediler göğüslerini?
nezaman utandılar da göğüslerinden
nezaman övündüler göğüsleriyle?

be kardeşim be kardeşim
ya nezaman sevdiler de bu kızlar
nezaman sevildiler?
ya nezaman evlenip de yuva kurdular
ev olup da doğurdular bu kızlar?
sarıp sarmalayıp bebelerini
beleyip beşikleyip emzirip
be kardeşim be kardeşim
ya nezaman büyütüp de bu kızlar
yuvadan uçurdular?

almıyor kelleciğim
almıyor benim
    almıyor bu kızların çabukluğunu
götürmüyor yüreğim
eylülde kelebekler gibi savruluşunu
        bu bizim kadınların

yoksa hiç mi gelmediler dünyaya
yoksa hiç mi sevmediler dünyada
yarı gerçek yarı düş
        şu bahçelerden
yoksa hiç mi
hiç mi gelip geçmediler bu kuşlar?

be kardeşler be kardeşler
yok mu içinizde kafa çekecek
çekip çekip yıldızlara uçacak
düşüp düşüp yıldızlardan bozkır sokaklarına
gerçeklere dokunacak hiç kimse yok mu?
yok mu dostlar
yok mu içinizde bir koçak ozan
şu bizim kadınlara destan yazacak?

BEN
ŞİMDİ
KAÇ KİŞİYİM?

sabahleyin çıktım evden
inceciğim
iyimserim
taze açmış gül dalıyım
indim merdivenleri

merdivende gölgeleri
merdivende izleri
benden öncekilerin

hava da bir güzel ki
kokla kokla çek içine
sarıl sarıl
öp boynuna!

girişte duvarlarda
düşman düşman yazılar
postacı gelmez daha
boş bakıyor kutular
kapıdaki boyacı
boyacının elleri
erzincanlı bıyıkları
birinci sigarası

sitenin bahçıvanı
elindeki lâstik hortum
yüzündeki düşsel korku
çiçeklerin susuzluğu
çimlerin kavrukluğu
kavruk çimler üstünde
koklaşan birkaç köpek
hepsi melez
hepsi yoz
ve hepsi topal

acımamak elde değil
köpeklerle sergilenen hallerimize

akasyanın yarası
kanıyor çivi çivi
yarada taksi zili
—bozmuşlar, çalışmıyor
semtin emeksiz veletleri—
ve karşıda beton perde
gibi banka evleri
perdenin arkasında
taşaron suratlı güzel ankara
kondu yağmış dağlarına
kar değil
gökdelenden bakarsanız
eksiksiz proleter
kırşehir'den bakarsanız
başkentli propriyeter
eski çağlardanberi
yeni çağlardanberi
hep böyledir bu varoşlar
doğru görür
ters düşünür
ve sürünür caddelerde
sürünür salkımsaçak!

birer birer
hepbirlikte
gelip bana katıldılar
ben şimdi kaç kişiyim?

durdum dolmuş kuyruğunda
oldum tek ayak
sağım solum banka bakkal manav kasap süpermarket lokanta
yanım yörem kıvırcık
—güneşte kıvrım kıvrım
kıvrılıp yatanlara
işsizlikten kıvrım kıvrım
yorgunluktan kıvrım kıvrım
kıvrılıp yatanlara
böyle derler zonguldak'da—
yanım yörem kıvırcık
serilmişler arsalara güneş altında
ve görkemli yapıların balkonlarında
bakımlı bacakları kentsoyluların
dokunulmaz köpekleri

bahçelerde çiçekler
kapıcılı bahçıvanlı çiçekler
çiçeklerin ortasında villalar
villaların çevresinde korku kelebekleri
kimi mavi
kimi sarı
kimi mor

insan acı çekiyor
it görüp insanları
insanı itten sayan
bir korkunç yalnızlıkta!
defolup gitseler de güneşimizden
insan nasıl bitki nasıl it nasıl
kuş nasıl sevilirmiş göstersek şu yozlara
şu kendini beğenmiş çakalozlara

çopurca sarı kızın dalgın utangaçlığı
hırçınlığı kamburun
topalın küstahlığı
mırt mırt eden dudakları taşralı müslümanın
lâhavleli yüzleri
şaşkın emekçilerin
haybecinin yanındaki sarışın bomba
vurguncunun ibnesinin maskara yüzü
birer birer
hepbirlikte
yaşar gibi bir olayı
gelip bana katıldılar
ben şimdi kaç kişiyim?

vitrinler tıklım tıklım
vitrinler bangır bangır
cansıkıcı haberler gazetelerde
polisler panzerler motosikletler
herkes hem herşeyi biliyor gibi
hem de hiçbir şeyden habersiz gibi
ne güzel de alışmışlar maske takmağa
ne kolay da alışmışız maskeli dolaşmağa

işçiler asfaltı deliyorlardı
delgi makinasının başı kalabalıktı
—delmeler hep ilgi çeker nedense
kasa delmek karı delmek gizlilik delmek—
delgi makinasının başı kalabalıktı
işsizler işlilere bakıyorlardı
havada lâğımsal bir koku vardı
bankalar yanyana sokulmuşlardı
eczaneler pastaneler kafeteryalar
toptancılar hazırcılar sigortacılar
kapkaççılar yapsatçılar üçkâatçılar
dükkânlar maymunları andırıyordu
anıtın tepesine kumru konmuştu
taşralı bir öğretmen resim çektiriyordu
çakmaktaşı dolmakalem prezervatif
reçete satıyordu bir doktor müsveddesi
eldiven soruyordu kadının biri
işportacı kör oğlan rezilce gülüyordu
kaput gösteriyordu kadıncağıza

cıgarayı deniyordu tüysüzün biri
şekerci tatlıcı kebapçı kuruyemişçi
balıkçı işkembeci tuhafiyeci
beş yaşında bir çocuk dileniyordu
ellisinde bir kadın dileniyordu
altmışında bir adam dileniyordu
kaldırım baştanbaşa dileniyordu
ülke baştanbaşa dileniyordu
polisin tabancası sallanıyordu
işçiler iskeleden kente bakıyorlardı
vinçler bulutlardan kente bakıyorlardı
kent dağılmış kaçıyordu dağlara doğru
dağların suçu yoktu

kahveler tıklım tıklım
sokaklar tıklım tıklım
otogar tıklım tıklım
trengar tıklım tıklım
neden kaçar bu insanlar
neye sığınır
birer birer
hepbirlikte
yaşar gibi bir olayı
gelip bana katıldılar
ben şimdi kaç kişiyim?

bir kenti yaşamak yalnızca bu mu?
hacılar var
saymak gerek
genelev var
saymak gerek
kibar kibar pezevenkler
çok görgülü eşcinseller
popoları mazurkalı aydın elentileri
saymak gerek hepsini

spor-toto kuyrukları katıldı
sigortalar piyangolar katıldı
odun kömür kuyrukları katıldı
ucuz satış kuyrukları katıldı
«bul karayı al parayı» katıldı
«iflâs etmiş tüccar malı» katıldı
«anasını avradını» katıldı
«ben böylesi bilmemnenin» katıldı
«aşşağılık vurguncular» katıldı
«gomonistler mosgova'ya» katıldı
«amerikan uşakları» katıldı

«bu hükümet çekilmeli» katıldı
«ulan bu da yaşamak mı» katıldı
«fıstığına kurbanım ben» katıldı
entertipler rotatifler ofsetler
grundik'ler aeg'ler katıldı
şevrole'ler mersedes'ler opel'ler
banker tanker katıldı
zenit'ler singer'ler koç'lar röno'lar
«işçilere alamanca» katıldı
«hacılara ucuz döviz» katıldı
anonimler limitedler holdingler
nato cento oecd imf
«şey sokmuşlar pezevenkler» katıldı
fenerbahçe demirspor katıldı
arsa konut göl yağması katıldı

«bu hırsızlar şebekesi» katıldı
«bağımsızlık ve özgürlük» katıldı
«yanki go hom» «emperyalizm» katıldı
«bu deyyuslar saltanatı» katıldı
vatan millet kore nepal sakarya
«gelir günler gelir günler» katıldı·
«kör olasın korkunç yenge» katıldı
«böyle gitmez elbet birgün» katıldı
feministlik komünistlik katıldı
satılmışlık hitlercilik katıldı
karaborsa kapkaçtalizm katıldı
«bir gider bin geliriz» katıldı
oportünizm revizyonizm katıldı
kırsal kesim kentsel kesim katıldı
sol gösterip sağ vurmalar katıldı
asalaklar yangelciler lüpçüler
ayrı ayrı
birer birer
hepbirlikte
topluca
yaşar gibi bir olayı
gelip bana katıldılar
ben şimdi kaç kişiyim?

bir kenti yaşamak yalnızca bu mu?
kılcal damarları yok mu bir kentin?
böbrekleri körbarsağı karaciğeri
yüreği dalağı yok mu bir kentin?

geceleyin döndüm eve
cüceyim
kurbağayım
orangutanım
ne insanım ne şeytan
içtimse kör olayım!

geceleyin döndüm eve
maymun gibi tırtıl gibi suç gibi
bir başka dünyadan kovulmuş gibi
çıktım merdivenleri

kapım nerde?
kapım yok!
evim nerde?
evim yok!
ya ben kimim ey dünya?
bilen yok!

ulan şimdi sevmeyim ananızı
hangi deyyus bu kapıyı buraya
bu sokağı bu caddeye hangi pezevenk
kim kırdı bu aynayı
böyle bin parça?
aynadaki bu yüz de kim
bu köpek bu maymun bu tırtıl?
sevmeyim ananızı!
bu yeşil kan nerden çıktı
a dinini sevdiklerim!
nere gitti bu kolumun bir öteki öbür teki
ya bu bacak nerden geldi buraya
bu gözlerin camlarına kim etti?

esriksem namussuzum
bir tek bile koymadım töbe ağzıma
rüzgârlıyım allah allah
çat deseler tutuşacağım!

telefonlar
telsizler
ambülânslar
imdatlar
topunuzun soyunu sopunu sülâlesini
topunuzun anasını avradını iskeletini!

nerdeyim ben
ulan kahpe
ulan deyyus
kimim ben
kim yaptı böyle beni
kırk ayaklı bu çiyan da kim?
bu kadın da kim oluyor böyle bu
dırdır allah dırdır leküm?

susturun şu şarkıyı
başım dönüyor
çevirin şu düğmeyi
etmeyim gagasına!
yakın ulan mektupları telleri dilekçeleri
böyle biri yok bende!

ben şimdi kaç kişiyim?

DÜMDÜZ
BİR
ŞİİR

ah ne kötü kullanmışsın o güzel gözlerini
beni böyle nerden alıp nerelere götürüyorlar
özlenile özlenile özden olmuş özlemler
sessizce esirgenmiş susturulmuş pembeler
beni böyle nerden alıp nerelere götürüyorsun
ah ne kötü kullanmışsın o güzel gözlerini

sevmek bir dut dalıdır taşlanır hayratlarda
kanatır akşam saatlerini sevda yalnızlıkları
her göğüsgeçirişte bir gül solar küskün kuytuda
bir çift bülbül kanadında bir orman çekip gider
benzerse de aç bebeğin geceyi sızlatmasına
sevmek bir dut dalıdır taşlanır hayratlarda

bu günler takvim günleri bu günler çabuk geçer
duysak da duymasak da o şarkı hep anlatır ayrılıkları
su azalır kavak uzar ve büyütür çelimsiz rüzgârları
kuşlarla gelen bahar kuşlarla gider yavrum
kalır bize aynalarda pişmanlık çizgileri
bu günler takvim günleri bu günler çabuk geçer

1/gündüz

duvarları aynalarla kaplanmış
bir odaya düşmüş güneş
tutuşmuş

parlar yeşil
parlar böcek
parlar kuş
nerdesiniz ellerim
ayaklarım nerdesiniz
nerde hekim
nerde ışık
nerde suç?
tut elimden arkadaş
çıkart beni bu aynalı odadan
bu kel dağlar
bu kıraç
iki gözüm kör olmuş!

duyuyorum yanlış değil
okşuyorum güneş değil
seslerini şu kuşların
seslerini böceklerin
insanların suların eşeklerin
seslerini kamyonların otobüslerin
teype alabilirim
alamam şu yeşili
alamam şu gülleri
şu tutuşmuş güneşi
alamam şu yüzleri
şu sesleri alamam
alamam teype
alıp sana dinletemem
dinletemem arkadaş
yalınayak şu oğlanı
yalınayak şu kızı
şu karanlık şu ışıklı bakışı
kar parçası şu horozun
seher kızıllığını
evde kalmış şu kızın nakış yalnızlığını
alamam teype
alıp sana dinletemem arkadaş

2/gece

yerde sivas kilimi
üstünde yatak
okşuyorum güllerini yorganın
yüreğim kanayarak

bu odada ben mi yattım
bu odada ben vaktiyle
bu odada ben kaç gece
gaz lâmbası ışığında
sanki ölü başında

pencerenin önü bahçe
bahçenin ardı dağlar
ay kalmış ötelerde
karanlık gül kokuyor
ben yatamam bu yatakta yatamam
gece bana bakıyor

yıllar sarı yapraklarla dallardan
yıllar yeşil yapraklarla dallarda
kimden kime bu sokaklar
kimden kime bu evler
bu haziran geceleri/uy anam anam

o çocuklar nerde şimdi
hangi kentte hangi sokaklardalar
kaç bahar otlar bitti kimbilir
kimlerin tümseklerinde
pencereden gül kokusu geliyor
pencereden su sesi
görmesem de biliyorum
yel estikçe suya değip kalkıyor
yaşlı gülün kıpkırmızı dalları

duvarlarda kilimler
nakışları türkülü
köşede tahta masa
üstü keten örtülü
su uçmuş sürahiden
bardak tozlanmış
karakalem portreler
kimi sağa kimi sola
öylece kalmış
yıllar çığlıkçığlığa
yıllar yerden yıldızlara!

sedir yerliyerinde
otyastıklar ninemin günlerinden
minderlerin yüzlerini değiştirmişler
patiskaydı perdeler '60'dan önce
şimdi güllü basmalar
gaz lâmbası birzamanlar
şimdiyse elektrik

evlerimiz karanlıkken ne de parlaktı yıldızlarımız
şimdi evler aydınlık
gecelerse karanlık
pilâstik girmiş eve vinileks girmiş
mum çiçekler girmiş eve
tokyo terlikler girmiş
gazeteler sararırdı kırık camlarda
şimdi naylonla kapatılmış

o zamanlar da uzanırdı bu asmanın sürgünleri bu
pencerelerden
bir karanfil saksısı şu pencerede
ve ben
keziban'ın kızı gülşan'dan doğma
işçi şükrü oğlu *hasan hüseyin*
o sürgünlük günlerimde bu evde
şu sedirde uzanır
kızıl çiçekleri arasından karanfilin
lekesiz mavi göğe
kırlangıç sürülerine
görkemli ceviz ağacına
ve günüme bakardım
yalnızca günüme mi?

kovalanmış bir geyik
sürek avcılarınca
ne gazete ne kitap
bol bol kaygu
bol bol şiir
bol bol köylü cıgarası
ve sıcacık kokusunu sevdiğim
otlu bulgur çorbası
yalnızca bu mu hepsi?

yaz beni
diyor gece
yaz beni
diyor kilim
yaz beni
diyor yatak
al yeşil giyinmiş canım haziran
bakıyorum gözlerimi yumarak
içimdeki yıldızlara uzaktan

kimler çıkar on yıl sonra
on yıl sonra şu yokuştan
kimler geçer on yıl sonra
on yıl sonra şu sokaktan
kim yatacak şu yatakta
kim bakacak haziranda
pencereden geceye
ve gökyüzüne

uy benim güzel anam
yatamam ben bu yatakta
yatamam
gece bana bakıyor!

beni mi sormuştunuz
beni mi soruyorsunuz
beni mi soracaktınız

bana birşey demiştiniz
bana birşey diyordunuz
bana birşey diyecektiniz

ben mi öldürmüşüm kendimi
ben mi öldürecekmişim kendimi
ben mi öldürürmüşüm

bakmayın gözlerime
bakmayın aval aval
        bakıp durmayın
evi yoksa bir kimsenin
        sokağı da yok demektir
sokağı olmayanın
                caddesi olur mu baylar

caddesi olmayanın
kenti olur mu
olursa nasıl olur
olmazsa nasıl olmaz
çalıştırın makinayı azıcık baylar
tra lâl lâl lâl lâl lâm

hadi hadi
bırakın salaklığı
bakmayın gözlerime
bakıp durmayın
işsizim yersizim yurtsuzum diye
öldürecek filan değilim kendimi baylar
şu koskoca ülkede
milyonların içinde
nedir ki bir benceğiz
bir yaprak eksik olmuş
ne anlar koca çınar

ama eğer yüzbinler
ama eğer milyonlar
bakın işte o zaman
o zaman baylar
çok şey anlar koca çınar

işte baylar
bu bir şeydir
ve kötül

bastığımız gündenberi şu çıplak ayaklarımızı bu kara yere
yürüyoruz düşe kalka
bu kara yerde
kaçımız kaçıncı kilometrede
nerde
nasıl
nezaman
yıkılıp kalacağız
ve toz olup gideceğiz bu yerden
geldiğimiz karanlığa
kimbilir!

diyelim ki çektik kolu
indirdik giriş kapısını dünyanın
söyle bana ey tutkulu insanoğlu
kaç kişiyiz on yıl sonra
kaç kişiyiz kırk yıl sonra
şu güzelim dünyada?

kapısına adımızı kanla yazsak da
piramitler kondursak da bu hana
yolcuyuz yolcu
hancı değiliz!

ben tüfeğim aldım çıktım dağlara
vurdum önce tatlı canım dağlarda
üleştirdim tatlı canım
acılara
ağrılara
sıkıntılara
sel oluban akıp geldim kuru dağlardan
karıştım deryâlara
gölünüzde balığım ben
dalınızda elmayım
gönlünüzde sevdâyım ben
dilinizde merhaba

bana ölüm ne yazar!

ooooh bu ne güzel yağmur yeli böyle bu
bu ne güzel şimşek menekşeleri
bu ne güzel motor sesi
bu ne güzel bahçe böyle
bu ne tatlı çocuk böyle
bu ne güzel insan sesi

ooooh bu ne güzel yağmur sonu böyle bu
bu ne güzel kuş sesleri
bu ne güzel rahmaninof
bu ne güzel ruhi su
bu ne güzel bal kokusu
bu ne güzel yontu usta
bu ne güzel aşk mumyası
bu ne güzel gözyaşı

çekin ellerinizi güzel aydınlığımdan
dokunmayın ışık düğmelerime
bu ne güzel karanlık bu
bu ne güzel yanılgı

ARAMIZDA
BU CAM BÖLME

ayırmışlar seni benden
aramızda cam bölme
biliyorum ordasın sen
şu camın arkasındasın
şu incecik
şu zavallı
renkli camın ardındasın
yapayalnızsın

uzanmışsın soylu çıplaklığınla
ama çıplak değilsin
pembesin
yeşilsin
morsun
kızılsın
saçlarınla oynuyorsun durmadan
sabah kesip kısa kısa
akşam uzatıyorsun
gözlerinle oynuyorsun durmadan
gözyaşın değişmiyor
gülüyorsun pencereden sokağa
kuytuda ağlıyorsun
bekliyorsun ağlayarak
o mavi kuşu

biliyorum
biliyorsun dilini duvarların
kapıların karanlığa kapanışını
gece köpek seslerini yolcu uçaklarını
filmin öbür yarısını/sonun ardını
çiçekli balkonların gizli yalnızlığını
aşkın kedi çığlığını ıslaklığını
içkinin yasalara amansız düşmanlığını
duyuyorsun
biliyorum
yaşıyorsun çırılçıplak
ama işte ardındasın şu camın
kozanın içindesin
saçlarınla oynuyorsun durmadan
gözlerini boyadıkça artıyor dalgınlığın
bekliyorsun
biliyorum
bekliyorsun ağlayarak
o mavi kuşu

bense öbür yüzünde zavallı camın
vangölü'nün karanlık sularını çılgınca
çılgınca kulaçlıyorum kavuşmak için sana:
—tamarraaa
ah tamarraaa
güzel tamarraaa!

bitmiyor su
bitmiyor su
kıyı kaçıyor
çığlıklarım karışıyor karanlık dalgalara

varıyorlar bizden sonra seninle bana
anlıyorlar bizden sonra seninle beni
sen bir avuç barut külü bir yanda
ben bir avuç ateş külü bir yanda
durur küller arasında yalnız ve uzak
o incecik
o zavallı
cam bölme

OYNAYANLAR

oynuyoruz bütün gün
bebeğiyle bütün gün
oynuyor çocuk
çocuğuyla bütün gün
oynuyor anne
düşleriyle bütün gün
oynuyor işsiz
işçinin ekmeğiyle bütün gün
oynuyor patron
parasıyla patronun
oynuyor banka

oynuyoruz bütün gün
oğlan topla oynuyor
kız pikapla oynuyor
namazcı tespihiyle
ajan kurbanlarıyla
gardiyan tutsaklarla
yeraltında ölümle
yerüstünde filimle
oynuyoruz bütün gün
kuyruğuyla kimimiz
kimimiz tapularla
hesaplarla kimimiz
kimimiz kitaplarla
iskambil briç poker

basketbol tavla tenis
bul karayı al parayı kimimiz
kimimiz vatan millet sakarya
emekçiyle kimimiz
kimimiz yasalarla
oynuyoruz bütün gün
saklambaç oynuyoruz
kaç-kovala oynuyoruz
oyunlar kura kura
oyunlar boza boza
ve acıklı oyunlara
ağıtlar yaka yaka
oynuyoruz bütün gün
yorulup uyuyoruz
dinlenip oynuyoruz
oynuyoruz bütün gün

bense görüyorsunuz
bütün işler bitmiş gibi
sözcüklerle oynuyorum bütün gün
sözcükleri sınıflara
sınıfları bölüklere
tıpkısına bir ordu
ve geçip başına birliğimin
basıyorum komutu:
marş marş
güzel günlere!

doğrusunu isterseniz
yine de en soylusu
namuslusu benimki

yaşayıp gidiyoruz işte böylece

1/

çocukluk sevdâlarım gibidirler
oralarda bensiz kalan o günler

nerelerdir oralar
nerden bileceksiniz!

boz toprakta yalınayak
kafeste erkek keklik
türkülerde karasevda
ya mecnun
ya eşkıya
nerden bileceksiniz!

2/

o çay öyle taşacak da hırçın baharda
çaylaklar döneçek de balçık kokularında
kardelenler delecek de zırhını karakışın
göçmen kuşlar ötecek de mor tomurcuk üstünde
ben böyle setre pantol
ben böyle cici kâtip
öyle mi?
toprağı etim etim/toprağı ekmek ekmek
kabartıp kokutacak da güneşli çisintiler
kız kokulu çayırlarda süt kokulu kuzular da
çılgınca yazacaklar da kırlangıçlar baharı
ben böyle setre pantol
ben böyle cici kâtip
öyle mi?
çağlalar kürk yırtacak da sessiz soluksuz
güller kızıl kızıl gülecek de güneşli sabahlara
bal kokusu yakacak da genzimi sıcak sıcak
düşlerime mor memeli kızlar doluşacak da
ben böyle setre pantol
ben böyle cici kâtip
öyle mi?

akşam yeli şalba kekik/akşam yeli inecek de vâdiye
selviler yıldızlarla söyleşecek de
iğdeler kadınları delirtecek de
saçlarıma konacak da kavak pamucukları
ben böyle setre pantol
ben böyle cici kâtip
öyle mi?
«yok bu şehr içre senin vasfettiğin dilber nedîm
bir perî-sûret görünmüş bir hayâl olmuş sana»

3/

bulvardayım
gökdelenler arasında
vitrinler ortasındayım
yitirilmiş bir köpek
tekmelenmiş bir kedi
başaşağı bir tavuk
yılbaşılık bir hindi
vay benim alsızlarım morsuzlarım yeşilsizlerim
vay benim kuşsuzlarım karsızlarım yağmursuzlarım
böyle tonton
böyle iğdiş
vay benim özgür kölelerim vay!

bana göre değil bu kent/boşuna yorulmayın
zorunlu sığınmışım bu dağlar düğümüne
denizi yok ormanı yok gölü yok
gül satan var
gül alan var
gülü yok
ben bıkmışım varda yokun özlemini çekmekten
anlarım kırmızıdan yeşilden turuncudan
anlarım ama
başka yanar buraların yeşili kırmızısı
bana göre değil bu kent/yorulmayın boşuna!

özlüyorum
yalan değil
özlüyorum o güneşli yağmurlarda ıslanan çaylarını
çocukluğumun
o güneşli yağmurlarda mor çiçekli ekin tarlalarını
satılmamış suları
kuş cenneti baharları
özlüyorum
yalan değil!
yoksulluktan başka suçları bulunmayan
güzelliğe tutkun o insanları
özlüyorum
yalan değil
o günleri sağ olur da görürse gözüm
kıran olmaz düzen tutarsa sazım
günlerimi oralara
boynubükük o yerlere
vermek isterim!

bana göre değil bu kent/bu ölü doğa
zorunlu sığınmışım bulvar yoksulluğuna

4/

bulvardayım
gömdüm güzel yıllarımı acımasızca
beş paralık patronların kapkaç saltanatına
betonda eşelenen tavuk gibi gayretli
tuzakta tilki gibi yaslıyım
belki de en güzeli
en yakışanı
mersedes'e bakıp duran koşu atıyım
kırılırsa bacağım
koşuyu yitirirsem
çekip vururlar birgün
elleri titremeden
vururlar beni!

bulvardayım
sekiz gözlü
on kulaklı
bir yaratığım
belki çoktan kurumuştur o çaylar oralarda
o ağaçlar oralarda
kül olmuştur belki çoktan
belki futbol oynuyordur çocuklar
geceleri ürpererek geçtiğimiz o gömütlükte

kimler yatar kimbilir
ot bürümüş o taşların altında
kimler ağlar bilemem
bayramdan bayrama o tümseklerde

sesleri kumral mıydı esmer mi sarışın mı
gözleri haziran mı eylül mü ağustos mu
çilli miydi yüzleri
dişleri sedefli mi
yatarken sırtüstü mü
yoksa yüzükoyun mu
öpüşürken hangi çiçek
gülerken hangi yaprak
ağlarken hangi bahçe
susarken hangi gece
kimbilir nerdedirler
nerde nasıl ne dilce
kimbilir şimdi kimin koynundadırlar
belki de çocukların anlamlı düşlerinde
anlamlı korkularında yetişkinlerin
belki çoktan dağılmıştır yüzleri
şu başımın üstündeki bulutlar gibi!

5/

çocukluk sevdâlarım gibidirler
oralarda bensiz kalan o günler
görsem belki kahrolurum
yıllarca ötelerde gül gül açan o yüzleri

nerdesin a
nerdesin b
nerdesiniz abcd
beni böyle birbaşıma bu sıcak özlemlerde
bırakıp da nerelere
gittiniz sevdiklerim!

ŞAFAK AĞRISI

nedendir bilmiyorum
ağlamak istiyorum her şafak

şafakta mı doğmuşum
anam bile bilmez belki
şafakta mı kurtulmuşum
ipten kazıktan
şafakta mı asmışlar sevdiklerimi
şafakta mı boğmuşlar çocukluğumu
diş sıkmaktan çok mu güzel ağlamak?

bütün bunlar sanki niçin
çok büyük acılar mı gerekiyor insanoğluna
ağlamak için?

asılmayı beklemedim hücremde
yüzülmenin çağı geçti
kurşunluk bir iş de yapmış değilim
alışık da sayılmam pek
ezan sesine
mutlu muyum hakkımdan çok
yoksa çok mu mutsuzum
çok mu acılı?

nedendir bilmiyorum
ağlamak istiyorum her şafak

bütün bunlar sanki niçin?

seviyorum suların şafak şarkılarını
seviyorum ağaçları kuşları böcekleri
kıpırtıyı seviyorum ürpertiyi seviyorum
karanlığın dalga dalga dağılışını
mor dağların domur domur domuruşunu
seviyorum yolların ak pak dolanışını
seviyorum şafak vakti kente girmeyi
seviyorum şafak vakti çekip gitmeyi
ve dönmeyi şafak vakti
sevdiklerime

şimşek gibi atlar geçer köprülerimden
yıldırımlı katarlar
ve kuytuda bir gül açar şak diye
bir bebek ağlar

bir kuş öter dallarımda
en berrak sudan berrak
trenler çekip gider
gemiler kalkıp gider
göç yükletir bizim avşar
dadal vurur ince tele bir başka özgürlükten

işte gülüm o zaman
insanı kabuğundan kazımağa çalışan
zırıltılardan uzak
iki milyon yıl önceki dedemin sevinciyle
dizçöküp yere
selâmlarım şafağı
merhaba şafak
merhaba ilkgözağrım
denizliğim
topraklığım
insanlığım merhaba!

ağlamaksa eğer bu
bırakın da ağlıyayım yüzyıllar boyu!

KARINCALI
ROMANTİZM

o serinlik ipek miydi, yoksa serin yeli miydi sürü kır-
langıçların
baktım, bir ak bulut çekip gider üstümden yuvar-
lanarak

birgün bu bulutlar gibi sessizce dağların arkasında
sonra başka bulutlar, sonra bir başka
bir kapıda bebek sesi bir kapıda bir cenâze
baktım karıncalar dalamış bacaklarımı
ağzından öptüm seni
ellerindi birdenbire çıplak etimde
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

ateş yaksak, sütlü mısır közlesek, batırsak dişlerimizi batan güneşe
dedin de düştüm birden bulutlardan sulara
güzeldin, kendi havandaydın, yeşil bir çekirgeydin
tuttum seni güneşli kanatlarından, kaldırdım batıya, ürpererek
dudakların yaz elması, sütlü mısır közlemesi
gülkurusu bir serinlik, bir ipek mendil sanki
baktım, koyulaşmış gölgeler karşı dağlarda
başladıbaşlıyacak orkestrası bozkırın
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

karpuz kestik, serinledik, kırsal şenlik eyledik
domatesler tuzlu yeşil, biberler serin
sen *şagal*'a benzetmiştin, bense *ruso* demiştim
oysa çakaleriklerinin çingene şamatasıydı
bahçeler gömülürken akşam alacasına

ateş yaktık, sütlü mısır közledik, kırsal şölen eyledik
gidenleri anıp sustuk, eşeledik küllerini geçmiş yazların
kırıntılar topladık, birzamanlar sevilmiş şarkılardan
renkli çakıl topladık, salyangoz kabukları
karatavuk durup durup gaklıyordu böğürtlen cümbüşünde
bilmesek şu akşamın yine geleceğini
böyle sessiz durur muyduk kimbilir
ince bir yel okşayıp duruyordu mısırların püsküllerini

ışıkları yaksak bile, perdeleri açsak bile
koşuştursak bile imdat düdüklerini
şu rengi şu gölgeyi
şu bilge sessizliği akşam alacasında
yaşamak geçmiş ola birdaha!
yakma n'olur şu otları, kırma n'olur şu dalları
dağıtma uykusunu bıldırki çiçeklerin
seslerini böceklerin
yakma n'olursun!

artık anlıyorum ki söz bir ilkel kayıktır
geçirmiyor bu kıyıdan öbür kıyıya bizi
ince bir yel okşayıp duruyor mısırların püsküllerini

pazartesi/

uykuya doysak da doymasak da uyanıyoruz
açıyoruz gözlerimizi sokak aydınlığına
çünkü bitmiştir gece
çünkü olmuştur sabah
konuşmağa başlamıştır çünkü çöplükler

gözgöze geliyorsun borç listesiyle
aynaya bakmaktan utanmıyorsun
devleti borçlu olan çulsuzun
utanmağa hakkı yoktur
diyorsun

çöplükler ki güncelimiz
çöplükler ki ceplerimiz
kusura bakma çöpçü
sıcacık tavşanlarıyız
yeni yağmış karların biz

salı/

«yanki go hom» çekiyor bebecik annesine
çok sıkı antifaşist kerata
bacağında hippi tipi teksás blûcin
poposunda çokyıldızlı bir bayrak
bana bile rest çekiyor oportünistsin diye
harçlığını verememezsem dişini gösteriyor
ben mi gerizekâlıyım çok
o mu yoksa çok üstün
öyle çok karıştı ki davulun sesi
hangi davul bizim köyün
hangi zurna bizimki
bilen varsa bildirsin

çarşamba/

uykuya doysak da doymasak da uyanıyoruz
çalıyor kapımızı sokak gerçeği
gazeteyi alıyoruz kapıdan
neyi merak ediyoruz/sorsalar bilemeyiz
yine de bakıyoruz başlıklarına
şeytan bilmemnesini sokmuş mu diye

çaydanlığı sürüyoruz ocağa
kayna suyum kayna suyum
kayna da çay içeyim
ben böylesi sabahların
içine de
içine de

o biçim!

perşembe/

yumurtacı yoğurtçu sütçü peynirci
yumurta var kardeşim
yoğurt da var süt de var
peynir de hattâ
tavukçuluk satsana sen/inekçilik satsana
şu naylon terliklerden kurabiye yapsana
tezekten teraziye boktan dirhem atsana
kanaryan da vardır belki
gergedanın da
kargaları güldürsen ya ulusal kayganayla

bugün kimse gelmesin
aramasın sormasın kimseler beni
kendimden bile kaçıyorum bugün ben
hiçbir yerdeyim
dostlar da düşmanlar da
ansınlar beni!

cuma/

iki zeytin çeyrek ekmek yarım bardak çaya fit
sekizbuçuk olmuş saat be adam
dokuzda girmelisin iş kampının kalesel kapısından
bulmaca çözmelisin
yün örmelisin
bir kez daha saymalısın çaycının markalarını
kaç gün kalmış aybaşına
kaç saat
kaç dakika
bir kez daha bakmalısın
takvimdeki kapakkızının güzel bacaklarına
kaykılıp sandalyana
azıcık kestirmelisin
sonra tespih çekmelisin bir süre
'akşam yine akşam yine akşam'
mef'ûlü mefâîlü feûlün
bıktım artık bıktım artık bu işten
fâilâtün fâilâtün feûlün

cumartesi/

birdenbire anladım
sabahleyin balkonda gerinmenin güzelliğini
otobüste gözgöze gelip gülümseşmenin
bir bayram kartpostalında denizle bakışmanın
gidilmemiş korularda yaz akşamları
çam kokulu yellerle öpüşüp koklaşmanın
birdenbire anladım
eşsiz güzelliğini

yüreğin birdenbire neden kabardığını
neden ıslık çaldığını acı çekenin
yeni açmış çiçeklerin neden ağlattığını
birdenbire anladım

ama işte anlamadım nedense
severken ağlatmanın güzelliğini

pazar/

düşünmek bir şey değil kardeşim
ispinoz da düşünür/basınca kakasına
varolmak olmamak da birşey demiyor bana
sığırlar da koyunlar da köpekler de var
varolmaksa bütün amaç
alın işte bataklıklar işte lâğımlar

düşündükçe ağrılar saplanıyor başıma
dağları kâğıt gibi yakabiliyoruz da
neden orman dikemiyoruz çıplak dağlara
ormanlı güzellikte yaşamıyoruz?
denizleri benzin gibi yakabiliyoruz da
niçin geberip gidiyoruz çöllerde susuzluktan
çölleri denize niçin çevirmiyoruz?
atlasak da zıplasak da ölecek değil miyiz
neden kıyıyoruz şu insanlara
neden öldürüyoruz?

peki neden oynatmıyor şu bilim baba
o serçeparmağını?
peki neden kurtarmıyor şu insanlığı
bunca namussuzluk varken dünyada?

bilmek de bilmemek de birşey demiyor bana
halka takmış burnuna bilim babanın
oynatıyor politika
hepsi bu!

GÜZÜN GÜZÜN
GELEN HÜZÜN

kayısılar çoktan bitmiş
elmalarsa tek tük kalmış dallarda
çiçekler dikenleşmiş
söğütler toz içinde
sular kaymak bağlamış

birer sümüklü koyun
daha dünki kar parçası kuzular
siler gibi tozlarını bulunmuş bir albümün
sızlatıyor yüreğini insanın
yeşil yeşil cançekişen kuytular

kimseler kalmamış bağlarda bahçelerde
sıcak sıcak solumuyor yoncalar
bıldırcınlar çekip gitmiş turaçlar güneylemiş
sökülmüş sırıkları fasulyelerin
patatesler başaklanmış
lâhanalar göbekli
kurumuş tevekleri kış kabaklarının
sarının sultasında soruşmuş herşey

incecik gagasında ezgi kırıntıları
daldan dala bir serçecik
bir minicik çalıkuşu
geçip giden günlere mi kimbilir
«yavru gitmiş ıssız kalmış otağı»
kimbilir
bir yel sanki silip geçmiş günbatımı renklerini
kelebekler uçup gitmiş yüzlerden

kimsecikler kalmamış bağlarda bahçelerde
sokaklar öyle yıkık
sıvalar öyle dökük
kapılar yaslı
kimler ölür böyle hergün
ne tükenmez gözyaşı bu
gelenlere sevinmeğe vakit yok
gidenlere diz dövmekten!

günügeçmiş senetler
icra mahkemeleri
kokmuş tapular
ortaçağlı çarşılarda küçümencik dükkânlar
dükkânlarda beşvakitçi bir bayat zaman
ezanlarla bölünmüş bir tespih yalnızlığı
kahveler öyle yaşlı
ocakçılar öyle bezgin
öyle kirli öyle pis
fantiler
iskambiller
altmışaltılar
ve zar sesi işsizliğin
tavla şakırtıları
kılıç
barbut
ve poker
nikâh mı
nişan mı
yoksa seferberlik mi
bu davul da neyin nesi ey millet!

toza batmış kağnılar uzak değirmenlerde
toz içinde yitip gitmiş yumrucuk öküzleri
kirpikleri çamurlu
gözleri sönmüş
yaraları kabuk bile tutamayan eşekler
yollarda
sokaklarda
değirmenlerde
torun başı okşuyorlar güz güneşinde
yıkık duvar diplerinde dedelerle nineler

yaşıyorlar göçmen kuşun
bahçelere sığmaz üzüntüsünü
düşüyor bir sarı yaprak
düşüyor daldan suya
akıp gidiyor
torun başı okşuyorlar yaşlılar
bakarak akarsuda akıp giden yaprağa
ve dökerek sessiz sessiz
kimsecikler kalmamış bağlarda bahçelerde

ben bu hüznü anamsütü gibi emdim çocukluğumda
ben bu hüznü yıllaryılı
taşıdım sevda gibi
en kavgacı
en bıçkın
ve en güleç şiirlerimde bile benim
nabız gibi atıp durur bu hüzün
güzün güzün
gelen hüzün

ey beni bilmeyenler
tanımayanlar
konaklayıp geçenler o topraklardan
acı çekin önce biraz
sonra okuyun şiirlerimi!

SAKSAĞAN MI SEKSEĞEN Mİ
veya
UYAK İYİDİR DAYAKTAN

nezaman sakal desem
ardından tilki çakal
kim dedi yeter diye
yeterin hâli beter

efendim estek köstek
küçük beye piston destek
sıpanın bir adı da eşşoğleşşek
şahsen bizzat siz kendiniz

hadi ordan züppe be
al sırtına cüppe be
biz mi çekeceğiz hep de be
töbe estâfurullah töbe be

ey vatandaş etme ineklik
okut şu ineği al bir sineklik
sineklik iyidir ineklikten
yal kabına köpeklikten

bak şu sersemin tafrasına
kurulmuş da ağanın sofrasına
bakmıyor bile arkasına
sen ol da dokunma ensesine

bal koydum bal tasına
tuz ektim ortasına
odundan geçilmiyor
herkes sarılsın baltasına

oğlan yazmış şiir miir
olmuş hemen şâir mâir
dâirenin erkeğidir dâir
rezâletin frenkçesi skandal

gördünüz mü şiir kolay
her kolayda var bir kalay
iki ahbap dört kereste
enâyinin adı kobay

yazmalı uyakları altalta
alttakine bir halka
şiir benzer bir halta
sonra çıkmalı asfalta

çünkü efendim ne de olsa
dayaktan iyidir uyak
iki imge dört yuvarlak
çek kafayı keyfine bak

RENKTEN
RENGE
GEÇER GİBİ

bir de bakarım ki birsabah
çağıran bir kadın sesi yaşamak
yeşil yeşil
pembe pembe
çırılçıplak
ve mavi
kadınlarsa kapılardan
girip çıkıp kapılardan
aranıp aynalarda
aldatıp aynaları
çıkarlar sokaklara
geçerler sokakları
girerler kapılardan
eskitip çarşıları
dönerler aynalara
kırarlar aynaları
ağlarlar aynalarda
soyunurlar aynalarda
içiçe aynalarda
mor yataklar üstünde
üryan olurlar

dört mevsimi birden getirirler bahçelerine
ve dallarda yaprak yaprak süs balıkları
kuşlar geçer bulutlardan tek kanat

belki bir düş duvarıdır zorladıkları
belki öbür yüzü alışılmışın
belki benden sonrayadır ağladıkları
güldükleri belki yastan önceye
mor yataklar üstünde
o üryan kadınların

iğilirler gökkuşağı köprülerinden
sarkıtırlar sarı uzun saçlarını gözlerimize
ben kendimi soyutlarım uzun yollarda
onlar gelir somutlarlar
iterler sokaklara
dolanır boynuma bileklerime
ipek bir şarkı
ben gelirim yalnızlıktan
onlar giderler

dolar torbam evren evren
ıh demez çokayaklı eşeğim
kaç bin yıl öncelerden
kaç bin yıl sonralara
geçer gibi renkten renge
ben giderim sonsuzluğa
onlar giderler

geçer gibi düşten düşe
erir gibi batı vakti bulutlar
silinir perde
uzaklaşa uzaklaşa bir eski şarkı
anıların çökeldiği o yerde
ağıtsal bir kuzu otlar
geçerek renkten renge

bakarım
küçük küçük atıyor nabzım
küçük küçük
ve korkunç
bakarım
uzamış tırnaklarım
saçım sakalım
acıkmışım üstelik
susamışım tuz gibi
dişisemişim
insan insan kokuyorum içinde kılsız çadırımın
dökülüyor üstümbaşım

bakarım
yeni sesler topluyor duyargalarım
adımı sesliyorlar sokakta
elektrik diyor biri
su diyor biri
çocuklar rozet diye yakama sarılıyorlar
allah diyor dilenci, paçama sarılıyor
dostum diyor birileri, boynuma sarılıyor
kalçam diyor birileri, belime sarılıyor
memeleri balık balık, avuçlarımda
dudakları ateş ateş, ormanlarımda
özsu yürür gibi yapraklarıma
birdenbire başlarım yaşamağa
geçer gibi renkten renge:
—ver bir rakı delikanlı!
—ver bir külah dondurma
vişneli kakaolu kaymaklı!
ve kirlenir üstümbaşım
dişlerim tırnaklarım sözlerim
ve koyacak bir yer bile bulamam
feleğin çemberinden geçmiş şu ellerimi
sokarım ateşlere

yanlış olsun istersə
isterse eksik
yanlışsa da eksikse de kusurluysa da
ben sürerim eşeğimi karanlıklara
torbam dolar evren evren

anlatmak benim işim
irkiltmek karanlıkları
artırmak korkusunu insanoğlunun
ve azaltmak korkusunu insan tekinin
yanlışsa da eksikse de kusurluysa da
anlatmaktır benim için yaşamak
ben kendimi anlatmazsam
beni kim yaşayacak?
o ilk suya özlemimdir bu ateş
kaçışımdır belki sudan, kimbilir
işte benim gerçeğim!

bir yaygara bir şamata
evlendi bizim garip
ev düzelim
dost gezelim
göz süzelim
derken efendim
görünürden bilinirden bir tekme
ve tosbağa sırtüstü

çalış çırpın uğraş didin
havagazı buzdolabı düdüklü
yatak koltuk komodin
dost selamı tanıdık kredisi
eh birazcık oldu garip
façayı düzdü
görünürden bilinirden bir tekme
ve tosbağa sırtüstü

o kapıdan o kapıya
yüzsuyu
saygı
selâm
öyle bir zorlandı ki kimseli garip
içi çıktı yıldızlara
ne siyaset ne eylem
ne etlisi ne sütlüsü
çekildi kabuğuna bizimkisi
gülümsedi mutlu mutlu
görünürden bilinirden bir tekme
ve tosbağa sırtüstü

erdi birden sonbahar
hep sonbahar hep sonbahar
savruldu sarı sarı
yaprakları söğüdün
yıllar yıllar üstüne
hep sonbahar hep sonbahar
çalış çırpın uğraş didin, i'ıh
gelemedi karınüstü
bizim tosbağa
ve artık çırpınmaktan umudu kesti

tosbağanın tepesinde bir çift saksağan
biri iner
biri kalkar
durmadan
mektup yazar uzaklardan bir emekli donkişot
mektup yazar ağlayarak
karısına
kızına:
«dar gün geçer
ağlama
bu kapıyı kapayan
birgün açar
ağlama»

kırdılar kabuğunu zavallı tosbağanın
kırdılar mahallenin piçleri
ve attılar çöplüğe
tosbağasız kabukları
«dar gün geçer
ağlama»

KIRSAL KESİM
BOYALARI

dudu gelin tezek çatmış, ola ki taş pişire
oğul uşak kuşak sıkmış, gün ola harman ola vay
tekne kuru çuval delik, kargalar tâne devşire
bir güneş ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

kör derede pınar akar, al yamaçta keklik öter
arayerde diken biter, ötme keklik ötme keklik, ben
garibim vay
iki köpek üç-beş tavuk, gün gelir günden beter
bir sabah ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

eser akşam yelleri, dolaşır küllükleri dağların rây-
hası
tepeleri kel-keloş da yılanları fışılak vay
şalba toplar gün altında yetimi fukarası
bir şenlik ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

ayşe kız gelin olmuş davulun yaygarasında
ayşe kız gelin amma, memeleri nerde vay
imamın aklı-fikri oğlanın kaynanasında
bir nikâh ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

delikanlım şaraplamış, asılır da asılır taktakaya
ateş düşer gözlerine, çul çaputta kızlar vay
iki atlı dokuz yaya, ilk akşamdan mahkemeye
bir düzen ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

bir de kerem ile aslı, bir de tahir ile zühre
bir câmi bir salaca, bir de muhtar bir de bekçi vay
ses gitmez dilek tutmaz tahtalıköyden öte
bir çile ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

iştecik şuracıkta, bizim köy dillere destancadır
havasıyla suyu hoş da, ekmeği azıcık noksancadır
karayeli şu yandandır, güneşi aha şuracıktan
yıldızları ışıldaktır, aydedesi sini gibi maş-şallah
açlığı açıklığı ısıtmayı saymazsak
başağrısı dişağrısı dizağrısı saymazsak
hani bir de inc'ağrıyı pisyarayı saymazsak
kelliği topallığı çolaklığı saymazsak
köyümüz pek şirindir, tos-sun gibi maş-şallah
bir köy ki telli-pullu
öküzün boynuzlarında boğanın taşaklarında

ANILAR IRMAĞININ KIYISINDA

1/

kavaklar ışıldardı batıya karşı
küskün dağlar gülkurusu
yazılar kızıltılı
öyle çetin öyle hırçın bir çağdı ki öyle o
sevmek yangın uğultusu
sevilmemek yangındı

kavakların arkasında bir evdi
mor patiska perdeleri oyalı
gözalıcı kumrallığı akşamüstleri
eşsiz güzellikte bir çağlayandı
ayrılmazdı pencereden bütün yaz
aradığı o şehzâde kimbilir kimdi

hem severdik o çiçeği delicesine
hem de sevmez görünürdük
çocukluk işte
kapışmamız sanki bir başka nedendendi
yoksulluk dağbaşında yalınayak keloğlan
varsıllıksa subaşında bir azgın devdi

2/

yuvasız bir atmacaydı sevmek belki de
döner ha dönerdi de taa yukarlarda
konamazdı biryerlere
amaçsız bir yolculuktu sevmek belki de
bir sürekli kaçmaktı kendi kanatlarından
gidip gidip dönmekti hep aynı yere

topu bulutlara tepmekti sevmek
çıplak atı deliduman sürmekti yazılarda
ağaçların tepesine çıkıp inmekti sevmek
kovalarla şarap içip o dinginlikte
tabanca yumruk bıçak
    düğünlerde kıyasıya halay çekmekti sevmek

3/

ben miydim topa vuran
    vururcana yoksulluğun başına
top çıkardı yıldızlara
bütün gözler yıldızlara
kız bakardı yıldızlara
saçları sular gibi
    akardı pencereden

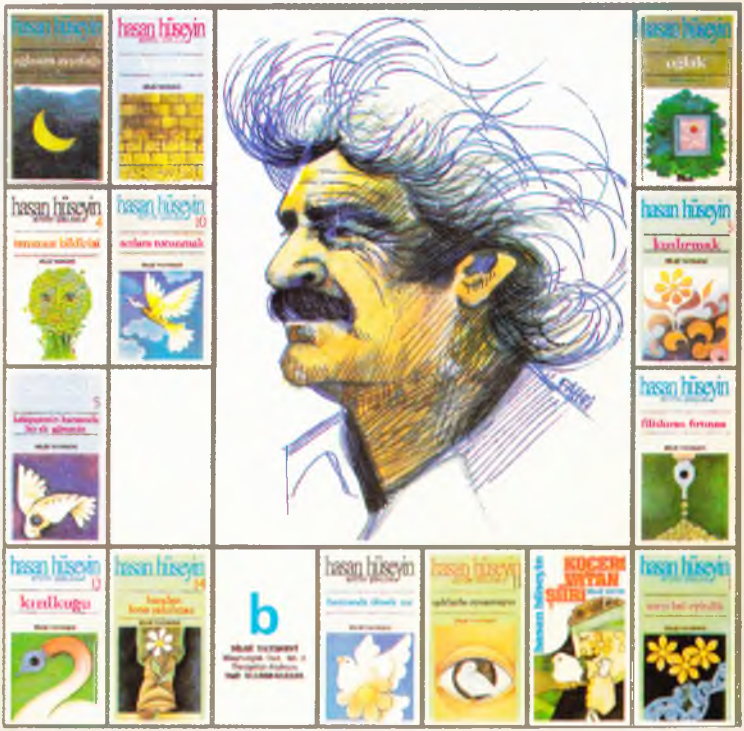
ben miydim çıplak atı
koşturan deliduman
at giderdi çevrenlere
bütün gözler çevrenlere
kız bakardı çevrenlere
masallar çevrenlere
saçları sular gibi
akardı pencereden

4/

duruyor daha orda
gün batarken daha orda
kavaklar daha orda
duruyor daha orda
o sevmek daha orda
teptiğim top bulutlarda
sürdüğüm at bulutlarda
yüzdüğüm çay bulutlarda
kavgalarım özlemlerim
dönmedi
daha orda
bulutlar nerde?
bulutlar nerde?

o kız artık yok orda
o saçları çağlayanlı
o gözleri kuşlarlı
o kız artık yok orda
yok orda o çocuklar
yok orda o kavgalar
o kıskançlık yok orda
o gizlemek yok orda
varsam baksam o bahçe
varsam baksam o akşam
o bahçe de yok orda
o akşam da yok orda

ya ben nerelerdeyim
ya ordaki ben nerde?

üstten çıktım
sokaktayım
elim yüzüm üstüm başım gazete
gece leylak
ve tomurcuk kokuyor
yaralı bir sakin olmuş yüreğim
Ey anam anam
Kaziranda ölmek zor!